

ULUSLARARASI SOSYAL ARAŞTIRMALAR DERGİSİ THE JOURNAL OF INTERNATIONAL SOCIAL RESEARCH

Cilt: 12 Sayı: 68 Yıl: 2019
www.sosyalarastirmalar.com
Issn: 1307-9581

Volume: 12 Issue: 68 Year: 2019
www.sosyalarastirmalar.com
Issn: 1307-9581

Doi Number:
<http://dx.doi.org/10.17719/jisr.2019.3866>

MEDENİYETLERİN GÖÇÜ MIGRANTION OF CIVILIZATIONS

Remzi YILDIRIM*
Samettin GÜNDÜZ**

Öz

Bu çalışmada kalıcı medeniyetlerin unsurları ve medeniyetlerin göçer olmasının (bilim ve teknolojinin coğrafya değiştirmesinin) nedenleri sorgulanmıştır. Bunun için de öncelikli olarak kalıcı medeniyetin oluşum unsurları ve diğeri ise medeniyetin göç etme nedenleri ve şartları araştırılmıştır. Bu araştırmanın sonucunda her iki durum da analiz edilmiştir.

Kalıcı medeniyetin temel unsurları;

1. Adil /adaletli olmak ve adil hukuk sistemi, 2. Özgürlükler: a. Müteşebbis özgürlüğü, b. Din, inanç ve ahlak özgürlüğü, c. Vicdan özgürlüğü, d. Bireysel hak ve özgürlükler. 3. Bilime destek, bilim insanına saygı ve mali destek, 4. Milli bir burjuva sınıfı, 5. Üretim maliyetleri, 6. Medya ve yayın özgürlüğü, 7. Finansa erişim ve yönetimi, 8. Çağdaş ekonomi yönetimini, olarak tespit edilmiştir. Bunlara ilaveten de merhamet kavramının da toplum ve diğer canlılar için de önemi tespit edilmiştir.

Medeniyetin göç nedenleri ise;

1. Her türlü vergilerden muaf tutulma, 2. Finansa kolay erişim paranın nereden geldiğinin ve kaynağının sorulmaması, 3.Yetişmiş iş gücüne kolay erişim, 4. Pazara erişim, 5. Yan sanayiye ve ürünlerine kolay erişim, 6. Alanında ve ihtiyaca göre yüksek teknolojiye kolay erişim, 7. Kararlı ve güven veren istikrarlı hükümetler ve devlet düzeni. Üretim için demokrasinin gelişmiş olması genellikle tercih edilmez. Daha çok baskıcı rejimleri çok severler, 8. Yatırımlarda bürokrasi engellerinin azlığı yada mevzuatı kolay aşma, 9.Devletlerin, büyük sermaye lehine yapmış oldukları her türlü düzenlemeler, 10. Gelişmiş ülkelerde büyük sermayenin yeterli teşviki aldığını düşünmesi. Artık alacağı bir şey kalmayıp daha fazla kâr yapmak için yeni coğrafyaları araması, 11. Bazı sektörlerdeki tehlikeli çevre kirliliğinin oluşması, 12. Kimya sanayiinde özellikle zehirli ve tehlikeli madde üreten sektörlerin dışlanması, olabilecek bir kazada çok büyük tazminatlar ödeyecekleri bildikleri için bunları ödememek için demokratik olmayan ve çalışan haklarının gelişmemiş olduğu ülkeleri seçmeleri, 13. Çalışanların özellikle iş seçmesi. Bazı iş kollarında çalışmayı kabul etmemesi, 14. İşçi ücretlerinin kısmen yüksek olması, 15. Esnek iş gücünün kullanılması. Burada ise hukuki düzenlemelerden çok hukuk dışı uygulamalar ile işe alma yada işten çıkarmanın sorun olmadığı yerler. 16.İşçi haklarının yeteri kadar gelişmiş olmayışı yada çalışan haklarının hiç olmayışı. 17. Çalışma ve iş hukukunun yeteri kadar çalışan lehine düzenlemelerin sınırlı olması, 18. Kazanılan paranın kolaylıkla başka yerlere transferi, 19.Kişi başına bireylerin banka borçlarının yüksek olması,20.Nüfus artışının işçi pazarını karşılamaması, 21. Şirketlerin kartel oluşturması, 22. Ülkedeki rüşvet ve yolsuzlukların kurumsallaşması. 23.Milletlerin ezilmişlik, milliyetçilik ve farkındalığının yükselmesi sayılabilir.

Yeni medeniyetlerin oluşması ve yükselmesi için, ezilmiş milletlerin daha fazla çalışmaları ve millet olma farkındalığının yükselmesi gereklidir. Böylece yükselmeye başlamak için bir kıvılcım ve bir sebep yeterlidir.

Anahtar Kelimeler: Medeniyet, Teknoloji, Bilim, Hukuk, Adalet.

Abstract:

In this study, the elements of the permanent civilizations and the reasons of the nomadicization of the civilizations (changing geography of science and technology) were questioned. For this reason, the formation elements of the permanent civilization and the reasons and conditions of migration of the civilization have been investigated. As a result of this research, both cases were analyzed. These are determined as;

* Prof. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi.

** Prof. Dr., Bolu İzzet Baysal Üniversitesi.

Basic elements of permanent civilization;

1. To be fair / just and fair legal system, 2. Freedoms: a. Freedom of the entrepreneur, b. Freedom of religion, belief and morality, c. Freedom of conscience, d. Individual rights and freedoms. 3. Science support, respect for scientists and financial support, 4. A national bourgeois class, 5. Production costs, 6. Freedom of media and broadcasting, 7. Access and management of finance, 8. Contemporary economic management. In addition, the concept of compassion has been determined for society and other living things.

The reasons of migration of civilization are;

1. Exemption from all taxes, 2. Easy access to finance, not asking where the money comes from and its source, 3. Easy access to the skilled labor force, 4. Access to the market, 5. Easy access to sub-industry and products, 6. Easy access to high technology in the field and according to need, 7. Stable and reassuring stable governments and state order. Developing democracy for production is generally not preferred. They like more repressive regimes, 8. Lack of bureaucracy barriers or easy overcoming of legislation in investments, 9. All kinds of arrangements made by states in favor of large capital, 10. To think that large capital in developed countries receives adequate incentives. Search for new geographies to make more profit, 11. Hazardous environmental pollution in some sectors, 12. In the chemical industry, in particular, the exclusion of sectors that produce toxic and hazardous substances, and choose non-democratic and undeveloped countries to avoid paying them because they know that they will pay huge damages in an accident, 13. Employees in particular choose jobs. Refusal to work in some business lines, 14. Partially high wages of workers, 15. Use of flexible labor force. Here, in places where there is no problem with hiring or dismissal with unlawful practices rather than legal regulations. 16. Lack of advanced labor rights or lack of employee rights at all. 17. Restrictions of labor and labor law in favor of sufficient employees, 18. Transfer of earned money easily to other places, 19. High bank debts of individuals per capita, 20. Population growth does not meet the labor market, 21. Creation of cartel by companies, 22. Institutionalization of bribery and corruption in the country. 23. Increased nationality and awareness of oppression of nations.

For the formation and rise of new civilizations, it is necessary for the oppressed nations to work more and to become aware of being a nation. Thus, a spark and a reason are sufficient to start ascending.

Keywords: Civilization, Technology, Science, Justice, Law.

1.GİRİŞ

Medeniyet, insanoğlunun her türlü birikiminin sonucu ortaya koyduğu somut maddi manevi kültür varlıklarıdır. Bu kültür varlıkları dünyanın değişik coğrafyasında değişik zamanlarda farklı yerlerde ya da aynı zaman diliminde farklı biçimde ortaya çıkmış ve günümüze kadar gelişerek ulaşmıştır. İnsanoğlunun ortaya çıkmasından bugüne kadar ortak kültür varlıklarının tümü günümüze ulaşmamıştır. Bu ulaşamayan medeniyetler Dünyanın değişik zamanlarında oluşan doğal felaketlerden ya da ortak kabul görmemesinden, insanoğlunun değer yargısı olarak kabul görmemesinden dolayı oluşan kayıplardır. Bunların doğruluğu ya da yanlışlığını günün şartları belirlemektedir.

İnsanoğlunun yerleşik düzene geçmeden önce, göçer olarak yaşar iken de çok farklı medeniyetler oluşmuş olabilir. Zamanın çağdaşı olarak kabul de edilebilir. Ama günümüze kadar ulaşmamış ve hiç bir izi de kalmamış da olabilir. Ama daha önceden de insanoğlunun da pek çok bilim ve teknoloji alanın da gelişme yaptıklarını da inkâr etmemek gerektiğini düşünüyoruz. Önceki dönemler de elde edilen tecrübeler, yerleşik düzene geçtikten sonra bir kısmı kalıcı duruma gelmiş bir kısmı da yaşam tarzlarından dolayı unutulmuş yada değersiz hale gelmiştir. Mesela avcılık bunlara örnek olabilir. Bu değer varlıkları değişik ülkeler de yada bir bölgede farklı zamanlarda yada eş zamanlı olarak ortaya çıkmış da olabilir. Gelişmeler farklı coğrafyalardaki insanların farklı gelişme sağladıkları yada aynı işler için benzer bilim ve teknolojiyi birbirlerinden habersiz geliştirdikleri de olmuş olabilir. Sonuç olarak şimdi biz önceki insanların ortak mirasçısıyız.

Günümüze kadar ulaşan medeniyetlerin büyük kısmını, sadece kalıcı kültürün oluşmasının insanların yerleşik düzene geçtikten sonra olduğunu düşünüyoruz. İnsanoğlunun yaşam tarzını değiştirmesinden dolayı bir kısmının değersizleştiği yada önemsizleştiği de gerçekler arasındadır. Yerleşik düzene geçtikten sonra pek çok şey değersiz hale gelmiş ve pek çok sayısız yeni kurallar insanlar tarafından türetilmiştir. Bunların başlıcası ise mülk edinme, toprak sahipliği, mal sahipliği ve genel olarak sahiplenme sayılabilir.

Kutsal kitaplarda bizden önce altı medeniyetin yaşadığı bildirilmektedir. Bunlar sadece kutsal kitaplarda insanlar için değişik maksatlı Allah tarafından verilmiş kıssalardır. Ayrıca bunlar hakkında ayrıntılı çok fazla da bilgi verilmemektedir. Bu nedenle insanoğlunun bilinen kısa tarihinde, ilk yerleşik medeniyet Afrika'daki Mısır, Nil vadisi bölgesinde doğmuştur. Burada kurulan medeniyet yada medeniyetler döneminin çağdaşı ve en gelişmiş olarak kabul edilecek düzeyde idi. Afrika'daki bu insanlar bilimsel ve teknolojik olarak gelişmiş ve kalıcı uygarlık kurmuştur. Çağlarının güncel bilim ve teknolojisini üretmiş ve günümüze kadar kalıntıları gelerek günümüz medeniyetinin doğmasına da büyük katkı sağlamıştır. Hala Afrika'daki bu medeniyetin nasıl olduğu, nereden geldiği hakkında değişik görüşler fikir

ve teoriler bulunmaktadır. Asıl gerçek ise Mısır'daki kalıntıları olan medeniyet sadece piramit yapılarını üretmemiştir. Bu piramitlerin yapılması için gerekli olan bilimi ve teknolojiyi de üretmiştir. Bunun sonucu olarak Mısır Piramitleri çağının mühendislik teknik hesaplamaları, mimari şekilleri, yapı tekniği, aydınlatma ve ses olarak günümüzün bile çağdaş yapılarıdır. Bu yapılar günümüzün yüksekliği 1000metreden yüksek binaların, ayak açıklığı 2000metreden fazla olan asma köprülerin çağdaşdır. Mısır ve Nil medeniyet ve uygarlığı zamanının çağdaş ve en ileri bilimini ve sonrasında da teknolojiyi üretmiştir. Piramitler, yazı ve kağıt günümüze kadar gelen bu medeniyetin sadece bir sonucudur.

Yazının ve kâğıdın icat edilmesi insanoğlunun daha hızlı gelişmesine ve bilimin daha fazla tabana yayılmasına, bilimin ve teknolojinin bir yerden başka bir coğrafyaya değişmeden taşınmasına çok büyük etki etmiştir. Belki de bugün ki, en önemli etkisi, insanların medeniyet yaratmada, bilgi ve teknolojik tecrübelerini gelecek nesillere aktaracak yazıyı kitap olarak yazmayı ve arşivlemeyi icat etmişlerdir. Böylece yazının icat edilmesiyle insanoğlunun ortak değer saydığı bilim, teknoloji ve hatta kültür varlıkları gelecek nesillere aktarılmış ve en üst seviyede öğretiminin yapılmasını da sağlamış olmasıdır. Bu durum ayrıca lider yada öncü olmayan diğer milletlerin yada ülkelerin aynı sonuçlardan ve tecrübelerinden faydalanmalarını da sağlamıştır. Böylece ortak bilim ve teknoloji oluşmuş ve insanoğlu kendi sorunlarının çözümüne daha hızlı çözüm bulmuş yada bulmaya çalışmaktadır. Bu durum yazının ve kâğıttın icat edilmesi ile gerçekleşmiştir. Yazının en önemli sonucu belki de yazılı kaynaklardan her şeyin standart şekilde nasıl yapıldığını, hangi şartlar altında hangi bilimsel sonuçların alındığını insanlara hiç bir ayrımcılık yapmadan eşit olarak sunmasıdır. Buna bir örnek verecek olur isek matematikteki basit aritmetik işlemleridir. Bu işlemler bugün çok basit olabilir ama bilimde herkes aynı kuralları kullanarak aynı sonucu elde etmektedirler. Bunun sonucu olarak elde edilen sonuçlar ortak bilimsel değerlendirme sonucu elde edilmiş ve sonuçları ayrıntılı olarak Dünyanın her yerinde tartışılma imkanı sağlamıştır. Bu durumda da bilim ve teknolojinin gelişmesi ve yayılması daha hızlı olmaktadır.

Afrika, Nil vadisinde doğmuş olan bu medeniyet zaman içinde Asya'ya taşınmıştır. Asya medeniyeti geliştirmiş matbaayı icat etmiş, kağıt, Mısır da icat edilmiş ama Asya kağıdı daha geliştirmiş günümüzdekine yakın hale getirmiş ve kağıttan kitap basmıştır. Bunun sonucu olarak insanların daha fazla yazılı kaynağa ulaşmasına, bilginin daha fazla yaygınlaşmasına, daha ucuz elde edilmesine neden olmuştur. Böylece bilim ve medeniyet aslına uygun olarak nesilden nesillere değişikliğe uğramadan, hiç bir ırk ve cinsiyet ayırımı olmaksızın miras olarak hem kayıt altına alınmış hem de nesilden nesillere devredilmiştir. Asya'daki Hindistan müzikte kullanılan notayı ve Çin barutu icat etmiş ve barutun ateşli silah olarak kullanmayı da öğrenmişlerdir. Bu icadı da savaşta ilk defa savaş malzemesi ve silahı olarak kullanmıştır. Hindistan'ın notayı icat etmesi sonucu günümüzde kullanılan notalar aracılığı ile insanlığın ortak değer saydığı müziği geleneksellikten kurtarmış ve halk müziği farklı ağız yapısından uzaklaştırıp aslını koruyarak yazılı hale getirmiştir. Böylece müzikte ilk kez yazılı şekle getirerek aslına uygun olarak saklanmasını ve arşivlenmesini sağlamıştır. Günümüz çağdaş dünyasında pek çok yeni ürün olmasına rağmen hala barutu, kağıdı, müzik notalarını ve yazıyı kullanmaktayız. Savaşlarda kullanılan değişik silahlarında hala benzerlerini kullanmaktayız. Ne zaman barutun, kağıttın, müzik notalarının ve yazının ömrü dolar bilinmez. Ama bir gün barut çok eski bir silah ve kağıdında ilk medeniyet ve uygarlıkların yazıldığı kayıtlarının tutulduğu ilkel bir kayıt aracı olarak insan oğlunun ortak mirasına Sümer tabletleri gibi yazılacaktır.

Yeryüzündeki geçmiş ve gelecekteki medeniyetlerin kurulması, yükselmesi, duraklaması, çöküşü ve medeniyetin yeryüzünden silinmesi aşamaları vardır. Hatta tarihte bazı milletlerin yeryüzünden neslinin tükenmesi, silinmesi bile vardır. Burada her aşamanın süreleri çok farklı olabilir. Bu aşamaların kimisi süre olarak uzun, kimisi kısa olabilir. Bu o devirdeki medeniyetin, devletin büyüklüğü, gücü ve bulunduğu coğrafya ile ilişkilidir. Bu nedenle medeniyetin tüm aşamaları farklı zaman büyüklüğün de gelişebilir. Mısırdaki başlayan medeniyette aynı aşamaları geçirecek kurulma, yükselme, duraklama ve çöküş devrine girmiş bir zaman sonrada duraklamaya başlamıştır ve sonrada kendini geliştirecek şartların ortadan kalkması ile de tarihten silinmiştir. Günümüze sadece kalıntıları ve kültür varlıklarının insanlığa bıraktığı ortak mirası kalmıştır. Nil medeniyetinin çökmesinin neden olduğu sebepleri bilinmez ama çökmesinin sonucunda medeniyet Asya'ya göç etmiştir.

Asya'ya göç eden medeniyet kendisi için yeni bir coğrafyadır. Asya'da da medeniyet kuruluş, gelişme, yükselme ve düşüş olan tüm aşamalardan geçecektir. Mısır'dan farkı ise farklı insan yüzleri ve farklı coğrafya ile karşılaşmasıdır. Asya ülkeleri ve coğrafyasın da yaşayan insanlar bilim ve teknolojiye aç olan topluluklardır. Bu nedenle bilim ve teknolojinin gelişmesi için her türlü şart vardır. Bu nedenle Asya'daki değişik devlet adamlarının bilime, bilim adamına verdikleri her türlü destek ile bilim ve teknoloji 10.yüzyıla kadar Asya'daki medeniyet yeşermiş, gelişmiş ve bölgeyi bilim ve sanat ışığı ile aydınlatmıştır.

Bunun sonucunda bu bölgede zenginlik, huzur, güç, para ve sonucunda adalette yeşermiştir. Özellikle Çin, Hindistan, Orta Asya denilen ülkelerden Kazakistan, Özbekistan, Türkistan, İran ve Uygur kalıntılarını buralar da hala görebiliriz. Asya medeniyetinin en büyük icatları matbaa, kağıt, barut ve ateşli silahlar, tıp, matematik, kimya, fizik ve astronomide deki gelişmeler sayılabilir. Bu buluşlar icatlar, günümüz Batı Dünyasında 500 yıldan fazla etkisini sürdürmüştür (Sezgin,2018, Sarton,1927). Böylece Dünyanın belirli bir coğrafyasına bir sürelik de olsa bilim ve teknoloji misafir olmuştur. Medeniyet, bir süre sonra bu coğrafyadaki ömrünü tamamladıktan sonra kendine yeni yerler aramıştır.

Medeniyet Asya'dan sonra, Anadolu, Irak, Suriye, Balkanlar ve çevresine göç etmiştir. Burada çağdaşlarının en büyük medeniyeti olan Roma, Emevi, Abbasi, Selçuklu ve Osmanlı medeniyeti gelişmiştir. Kısacası bu dönemde Asya'nın devamı olan medeniyet burada gelişerek büyüyerek yoluna devam etmiştir. Bu dönemde özellikle tıp, matematik, kimya, astronomi ve bilimin pek çok alanında çağdaş öncüler bu bölgeden çıkmıştır (Sezgin,2018). Bilime ve teknolojiye çok büyük katkıları olmuştur. Bu dönemdeki yapılmış olan çalışmaları hala kullanılmaktadır. Buradaki gelişen medeniyet öncekinin devamı olarak yerini yeni buluşlar, yeni bilim alanları ve gelişmeler ile büyüyerek ve gelişerek devam etmiştir. Aslında Asya'daki medeniyet, Nil medeniyetini devam ettirmiş ve Osmanlıda, Asya medeniyetini kaldığı yerden yenilikleri ile beraber devam ettirmişlerdir. Bunun sonucu olarak çağdaşları döneminde bilimsel, teknolojik olarak en gelişmiş ve çağdaşlarının döneminde süper güç haline gelmişlerdir. Bu durum 16. yüzyılın sonuna kadar devam etmiştir. Daha sonrada bu bölge öncü lider durumunu kaybetmiştir.

16. yüzyılın sonlarından itibaren medeniyet Avrupa'ya göç etmiştir. Avrupa kıtasında başlayan yenilikçi hareketler ve Rönesans pek çok alanda kökten değişiklik yaparak devlet yönetimine, insan haklarına ve bireysel haklara yenilikler getirmiş hatta bazı değişiklikler kanlı olarak da bitmiştir. Avrupa'da Osmanlı medeniyetini kaldığı yerden büyütürken devam ettirmiştir. Böylece 17. yüzyıldan sonrada medeniyetin ve bilimin merkezi Avrupa kıtası olmuştur.

Bunun sonucunda Avrupa'da, endüstrileşme ve sanayileşme gerçekleşmiştir. Bu esnada da köle ticaretinin, kapitalizm ve sömürgeciliğin yeni şekli icat edilmiştir. Toplumda sosyolojik olarak yeni sınıflar oluşmuş ve bu sınıfların bilimsel olarak tasnifi de yapılmıştır. Endüstriyel üretimin oluşması sonucu işçi sınıfı, yönetici sınıfı, sermaye sahibi ve banker ya da bankacılık sınıfı belirginleşmiş sınıflar arası çatışmacı medeniyeti ortaya çıkarmıştır. Bu yapı hem daha zenginleşerek hem de belirginleşerek daha da gelişerek büyüyerek günümüzde kadar bu çatışma devam etmektedir. Bu sosyolojik sınıfsal çatışmalar günümüzde bile devam etmektedir. Bu çatışmanın sadece şekli ve ortamı değişmiştir. Yıllar önce internet yok iken çok sınırlı kalan çatışma, internet ve akıllı telefonlar ile Dünyanın her yerinde eş zamanlı olarak çok büyük kitlelerce yapılabilmektedir. Buradaki çatışmalar o zamandan farklı olabilir ama hala özün de aynı amaçlar için devam etmektedir. Bu dönemden kalma demokrasi, kapitalizm, sosyalizm ve komünizm bu dönemin mirasıdır. Avrupa medeniyeti bu topraklarda ancak 250 yıl etkili olarak kalabilmiştir. Bu medeniyetin ortaya çıkardığı birinci dünya savaşı Osmanlı mirasını bölüşmek için çıkarıldı. İkinci Dünya savaşı da bu miras hakça bölüşülmedi diye çıkarılmıştır. Sonuçta iki Dünya savaşı çıkarmış medeniyettir. İyi ya da kötü Avrupa medeniyetinin iki önemli mirası budur. Ancak savaş çıkarma sebepleri farklı idi. Değişik nedenlerden dolayı da olsa burada 1950 den sonra Avrupa'daki güç ve teknoloji ABD'ye taşınmıştır. Avrupa medeniyetinin ABD'ye taşınmasının en büyük sebebi ikinci Dünya savaşı sonrası demek pek de yanlış olmaz. Bu savaşların sonucunda Avrupa ülkelerindeki fakirlik, çaresizlik, yıkım, sefalet, dert ve ıstıraplar sonucunda medeniyet ABD'ye taşınmıştır. Avrupa da etkili olarak sadece 250 yıl kalmış ve burada fazla yaşama şansı bulamamış göç etmiştir. Avrupa günümüzdeki bilimin bazı alanlarında hâlâ etkilidir. Ama özellikle IT teknolojisinde etkili durumda değildir.

Avrupa'daki 1900 yılların başındaki 1.Dünya savaşı gerginlikleri ve kendi içlerindeki toplumsal olayların oluşması ve gerginliğinin artmasından dolayı 20.yüzyılın başlarında bu defada medeniyet Kuzey Amerika kıtasına göçe başlamıştır. Bu göç yaklaşık yarım asırdan fazla sürmüştür. Avrupa'daki sermaye sahipleri, banka sahipleri, fabrika sahipleri, bilim insanları, mühendis ve teknisyenler ABD'ye göç etmişlerdir. ABD'ye göç hala Dünyanın değişik ülkelerinden devam etmektedir. Bu göçmenler sayesinde ABD sanayisi, üniversiteleri ve bankacılık sistemini geliştirmişlerdir. Bu kesimin burada özellikle 20. Yüzyılın ikinci yarısından sonra etkisi diğer Dünya ülkelerine ABD'yi bölgesinde lider yapmıştır. İkinci dünya savaşının belki de en büyük ganimetini ABD'nin Marşal yardımları ile dolaylı olarak almıştır. Bu ganimet ülkeyi zenginleştirmiş ve ikinci Dünya savaşına giren ülkeler ile arasını teknolojik ve bilimsel olarak epeyce ABD lehine açmıştır.

ABD bu yarışta klasik teknolojiden Silikon devrine geçmiştir. Silikon devri 1950'nin başında transistörün icadı ile başladı ve analog ve sayısal çiplerin üretilmesiyle zirveye ulaştı. 1980 den sonrada

sayısal çağı (Dijital çağ) başlattı ve bilgisayarların yaygınlaşması ve insanların kullanılmaya başlaması diğer ülkeler ile açık ara önde gitti ve gidiyor da.

Silikon devride 1990'lı yılların başlarında yeni bir aşamaya girdi ve internet devrini başlattı ve internetin de yaygınlaşması ve insanların yaygın olarak kullanılması ile günümüz de çok etkili bir sosyal medya ortaya çıkardı denilebilir. Bu yeni kitlesel haberleşme aracı olan internet, Dünyayı fiziksel sınır tanımaksızın ulusları birleştirdi ya da ayırdı. İnsanlar arasındaki belki eski düşmanlıkları ortadan kaldırdı ama yeni düşmanlıkları da daha hızlı hortlattı. Ülkeyi yöneten liderler yerine medya liderleri ortaya çıktı. Yeni lider tipleri toplum mühendisliğinin ya da sosyal hareketlerin yeni şeklidir. Gelecekte insanları harekete geçirmek için ülkelerin sınırları dışından bu tür liderler kullanılacaktır. Bunun sonucu olarak ülkelerin sadece fiziksel sınırları kalmıştır. Aslında insanlar arasındaki sınırları akıllı telefon ve internet fiziksel olarak ortadan kaldırmıştır.

Silikon ciplerin başlattığı yeni devir ise akıllı telefonlardır. Bu telefonlar ile Dünya küçülmüş ve bilgiye erişim kolaylaşmıştır. Bilgiye erişim kablolu sistemden kablosuz sisteme taşınmıştır. Ayrıca özelliklerle 5G ve yeni nesil Wimax-Wifi'nin ve yeni nesil haberleşme sistemlerinin gelişmesiyle internette yeni devrim beklenilmektedir. Bunların sosyolojik ve psikolojik sonuçlarını şimdiden kestirmek pek kolay olmayacaktır. Bir gerçek vardır ki oda Dünyadaki insanlar üzerinde çok ciddi etki yapacaktır. Bu durum, IT alanında ABD'nin bu alandaki imparatorluğunu ilan etmesine neden oldu. Bu imparatorluğun nimetlerinden faydalanan yeni varisler de çıkmaktadır. Bunların başında yine Asya öne çıkmaktadır. Bu alandaki gelişmeler endüstrinin her alanına hızlı olarak uygulanmış ve yeni bir endüstrinin 4. devrimini başlatmıştır. Aslında endüstri 4.00 bir iş yönetimi-takibi olarak karşımıza çıkmaktadır. Ama sunuluşu ise yeni teknoloji devrimi olarak tanıtılmaktadır. Aslında endüstri 4.00, var olan teknolojinin kullanım alanının genişletilmesinden ibarettir. Burada zaten var olan teknolojinin daha geniş alanlara uygulanmasıdır. Bir başka alan ise "Internet of Things, IoT" nesnelerin interneti olarak bilinir. Temelinde "IoT" de "Cyber Physical Systems, CPS" sistemlerin bir alt uygulamasıdır.

Silikon cip tekniğindeki bu hızlı gelişmenin etkisi özellikle IT teknolojisindeki gelişmeler diğer endüstri alanlarındakilerden daha etkili bir şekilde endüstrinin diğer kollarında da çok hızlı gelişmesine neden olmuştur. Bu gelişmenin sonucunda Dünyamızı ve insanları çevre kirliliği bakımından ciddi olarak etkilemektedir. Ama bu çıkışın bir de inişi olacaktır. Yakın zamanda silikon devri kapanacak ve tarih olacaktır. Yeni devir organik cip, optik ve optoelektronik devri başlayacaktır. Artık yorgun silikonun yerini organik ve organik-optik malzemeler almış olacaktır. Böylece silikonun çevreye verdiği zararda tarih olmuş olacaktır. Bu etkileşme hala devam etmektedir. Bu sadece şimdilik geçiş dönemidir. Gelecek 20 yılda bu geçiş işleminin tamamlanacağını düşünüyoruz. Bu defada karşımıza Silikon ile organik ciplerin kardeşliğinden oluşma "HİBRIT" devri başlayacaktır. Bu yeni hibrit sistemler, klasik silikon tabanlı sistemler ile organik yapıli sistemlerin adaptasyonu kardeşliği olacaktır.

ABD de bunlar olur iken, ortalama kişi başına düşen borç, Dünyanın en borçlu ülkesi haline getirmektedir. Dünyanın en yüksek teknolojisine sahip olan ülkede, GSMH daki kişi başına düşen gelir 54.000\$ üzerinde iken nasıl oluyor da borçlu durumda insanlar yaşıyorlar? İşte ABD gerçeğinin ya da yüksek teknolojiye sahip ülkelerin görünmeyen gerçeği budur. İnsanlar ömür boyu bankalardan almış oldukları kredileri ödemek için çalışıyorlar. Bu krediler o kadar çok ki ömürlerinin büyük kısmı bankalara taksit ödemekle geçiyor. İnsanlar demokrasi, özgürlük kılıfı altında gönüllü olarak bankaların kölelerimizdir? Yâda ülkenin gerçek sahibi yoksa sınırlı sayıda bankalar mıdır? Bunun cevabını 2009'daki ABD'deki emlak krizinde gördük. İnsanlar bireysel olarak o kadar borçlu duruma getiriliyorlar ki çalışmaktan başka çareleri kalmıyor. Bu kadar çok çalışmaya karşılıkta, çalışanlar arasındaki en yüksek maaş alanlar ile en düşük maaş alanlar arasındaki fark gittikçe açılıyor. Alt kesim daha çok çalışırken, buna karşılık geliri yıllar içinde azalmaktadır. Gelir uçurumu daha da büyümektedir. Daha çok çalışıyorsunuz ama buna karşılık her yıl daha az gelir elde ediyorsunuz. Buna karşılık GSMH daha az pay elde ediyorsunuz. İşte bu durumda gelişmiş olan ülkelerdeki gelir dağılımının dengesizliği, adil ve adaletli olmayan ekonomik sistemin sonucunda bu sistem çökecektir. Bu ülkeler bankalar demokrasisidir. Bankalar insanlara ne kadar özgürlük müsaade eder ise o kadar demokratik haklarını kullanmaktalar. İşte bankalar ve diğer büyük kuruluşlar kazanılacak fazla para kalmadığın da yeni yerler aramaktadırlar.

Diğer pek çok ülkedeki benzeri çürümüşlük ise değişik sınıfsal çatışmalar ile devletin kurum ve kuruluşlarında olmaktadır. Bunlar genellikle "benim adamım", "bizim adam" ve "bizim partiden" gibi pek çok adlarda kadrolaşma başlar. Bu kadrolaşmanın devlete verdiği en büyük zarar, devlette çalışanlar arasında "liyakat" ve "adalet" kavramını ortadan kaldırır. Bunun sonucunda ise çalışanlar arasında ciddi huzursuzluk ve adalet ve adil olma kavramını yok eder. Bunun sonucunda kurumlarda çalışanların siyasi partilere yakın olmayı, özellikle iktidar partilerine yakın olmayı zorunlu yapar. Böylece işin ehli olma yerine,

kişiye iş bulunur. Bu gibi durumlar sırasıyla azdan çoğa birinci, ikinci, üçüncü ve diğer dünya ülkelerinde yaygın olarak görülmektedir. Olmayanı da yoktur. Yoğun olanı ise devlet yapısı ya çürümüş ya da diktatörlük ülkelerinde çok belirgin olarak görülürler. Böylece bu ülkelerde devletin her alanında çürümüşlük başlamıştır. Bilim, teknoloji ve liyakat rafa kaldırılmıştır. Bunun sonucunda her türlü adil olmayan işlerin yapılması beklenmektedir. Özellikle hukuk sistemi çökmüştür. Kanun diktatörlüğü hâkim olmuştur. Bu durumda bilim adamları ve sermaye sahipleri kendilerinin çalışabilecekleri başka ülkelere gitmek için göç başlar. Bu yeni coğrafyalara göç gittikçe hızlanır. Yeni coğrafyalarda da medeniyet giderek yeşermeye başlar. Böylece medeniyet kaldığı yerden yeni ülkesinde devam eder. Hiç bir zaman durmaz, duraklamaz. Sadece coğrafya değiştirir.

Medeniyet ve bilim gittiği yerin iklimine göre şekillenir gelişir ve büyür. Bu büyümenin sonucunda ise kendinden başka ülkeleri uydu ülkeler haline getirir. Adı konulmamış koloni ülkeleri oluşturur ve kendine bağlı hale getirir. Diğerlerinin kültür, dil, gündelik gelenek, ahlaki değerleri özellikle de dilini ve dinini yok edebilir. Dili etkin bilim dili olmaktan çıkarır ve işe yaramaz sadece halkın kullandığı gündelik dil haline gelir. Kanunlar ile dili korunmaz hale getirir. Bunun en belirgin örneği ise herkesin bildiği yeni nesil telefon olan "iPhone" (Internet+Phone, iPhone) teriminin pek çok ülkenin diline girmesi bunun en çarpıcı örneğidir. Bilim ve teknoloji böylece her şeyi istediği biçimde şekillendirir.

Medeniyet oluşturan bilim ve teknoloji zaman içinde böylece göç eder. Medeniyetler göçmendir. Bu zamana kadar Dünyanın hiç bir yerinde sürekli olarak kalmamıştır ve bundan sonra da kalmayacaktır. Sürekli hareket halinde olmuştur. Bu hareketlilik insan ömrüne göre epeyce uzun olmuştur. Ancak Dünyanın bazı bölgelerinde daha uzun ya da kısa kalabilmiştir. Kısa kalan bölge içerisinde kabaca 3 asırlık dönem ile Avrupa görünmektedir. Şimdilik Kuzey Amerika işlenmemiş, yorulmamış verimli mümbit topraklardır. Ama medeniyetin tekrar Asya'ya geçiş belirtileri oluşmuştur. Bu gün Çin, Japonya, Güney Kore ve pasifik bölgesinde medeniyet ve bilim yükselmektedir. Medeniyet oluşumunu ve gelişmesini etkileyen iklim bu bölgelerde şimdilik doğmuştur. Bundan artık geri dönüş asla olmaz. Asya ve pasifik bölgesinde yeni medeniyetin merkezi 21. yüzyılın içinde baskın bir şekilde görülecektir. Daha sonraki 300 yıl kadar bu coğrafyada büyüüp gelişecek. Sonraki medeniyetin göç merkezi ise Afrika'dır.

Medeniyetler niçin göç eder? Bu sorusunun cevabı nedir? Medeniyet ve uygarlığı oluşturan aslında bilim, teknoloji, din ve ahlaktır. Bunların kalıcı olmasını sağlayan ise adalet ve adil hukuk sistemidir. Bilimin ve teknolojinin gelişmesi için olumlu iklim olmalıdır. Bu ise devletin bilime, bilim adamlarına ve halkına duyduğu saygı ve bilim adamlarına verilen maddi ve manevi destektir. Diğerleri ise bunların korunmasının teminatı için adil devlet için adil hukuk sistemidir. Bu hukuk sistemi her alan için geçerlidir. Eğer bunlardan birisi eksik kalsın bilim ve teknolojiyi belirli bir süre ve belirli seviyeye kadar yükselir, ama daha sonra bu yükselme durur ve hızlı bir gelişme elde edilemez. Bunun aksine tersine çöküş başlar. Bunların en belirgin örnekleri ise körfez ülkeleridir. Buralarda ekonomik olarak zenginlik ve paraları vardır. Ama bu zenginlik ve para bölüşümü adil olmadığı için kalıcı medeniyet kurmak için bilimin büyümesine gelişmesine engel teşkil etmektedir. Diğerleri ise açık ya da kapalı diktatörlük ülkelerindeki devleti yönetenlerin zengin olmasıdır. Buralarda da adil hukuk sistemi olmadığı için gelişme gösteremiyorlar.

Bu durumda da bilim ne gelişir ne büyür nede kalıcı olur ülkeden göç eder. Bilim ve teknoloji nereye gider? Kendisine öncelikle saygı duyulan adil ve adaletli yönetimlerin olduğu kendilerine saygı duyulduğu yerlere göç eder. Adil ve adalet sadece araştırmalar sonucunda elde edilmiş ürünlerin ticari hale geldikten sonrası içinde çok önemlidir. Bilim insanların emeklerinin karşılıklarını alması için hukuk alanında değişik koruma teknikleriyle düzenlemeler yapılarak adil olarak uygulanmalı ve devlet de takipçisi olmalıdır. Günümüz Dünyasında bu iki durumu görüyoruz ve yaşıyoruz. Örneğin patent hakları gibi. İnsan haklarının ve fikir haklarının korunduğu ülkelerde bilim hızlı yükselirken diğerlerinde gelişme çok yavaş olmaktadır. Bunun sonucunda bilim ve teknoloji hızla gelişir. Başka bir bakış ile gelişmiş ülkeler, diğer ülkeleri askeri işgal yapmadan ekonomik ve diğer bütün kültür değerleriyle etkiler ve gönüllü ya da zorunlu değişiklikler yaparak işgal ederler.

Adaletin olmadığı topraklarda ot bile bitmez. Yine adil ve adaletin olmadığı bir yerde bilim ve teknoloji de gelişmez. Bunun sonucu olarak halkın refah seviyesi de yükselmez. Bilim ve teknolojinin iyi yönde değişmesi en çok insanların gündelik hayatlarının değişmesine çok büyük etki etmektedir. Gelir artar, huzur artar toplumun her kesimi bu gelirden payını alır. Böylece sosyolojik olarak katmanlar arası çatışma olmayan adilce bölüşülmüş zenginlik ve müreffeh toplum oluşur.

Bu refah toplumunun sonucu olarak ise bireysel haklar ve özgürlükler öne çıkar. Bu toplumun bireysel hak ve özgürlüklerinin olumlu yönde gelişmesine etki eder. Bu durumda mevcut iktidar güçlerinin yetkilerinin bir kısmından vaz geçmeleri anlamına gelmektedir. Devleti yönetenler pek çok eleştirilere açık olur ve halkın isteklerini gönülsüz de olsa dikkate alırlar. Bireyler haklarını aramada ve almada ısrarcı olur

iken, iktidar güçleri bunu devretmede isteksiz olurlar. Eğer iktidar güçleri hak devretmede isteksiz davranır ise bunun sonucu olarak şiddete yönelim başlar ve iktidar güçleri bu durumu terör, iç karışıklık ve toplumsal huzursuzluk olarak değerlendirme yapar iken eğer var ise yasaları bireylerin önüne engel olarak koyarlar. Eğer yasa yok ise de yeni yasa yapmaktadırlar. Bu devir işleminden gönüllü olarak vazgeçmezler. Sonuç olarak huzursuz bir toplum ve devleti yöneten hâkim güçlerin de hukuk devleti anlayışını bir kenara bırakarak, kanun devleti anlayışını geliştirmektedirler. Sonuç olarak halkına saygı duymayan, hukuk sistemini adil olmaktan çıkartıp iktidar güçlerinin devamı için bir yöntem olarak kullanılan durum ortaya çıkmaktadır. Bilim, teknoloji, medeniyet ve uygarlık kuran beyinler bu kargaşalık ve istikrarsız durumdan hoşnut olmayarak göç ederek başka iklimler de yeşermektedirler. Yakın dönemde bunun en belirgin sonucu Avrupalıların Amerika'ya göç etmesi gibi. 16. Yüzyıla kadar Osmanlı devletinin yükselmesi gibi. Adil ve adaletli dönem yavaş yavaş çökmüş ve bunun sonucu olarak Osmanlı devleti de yıkılmıştır. Bilim insanları da ülkeyi terk etmişlerdir. Yakın zamanda 1990'larda ise Sovyetler Birliği'nin dağılması sonucu sermaye sahipleri, aydınlar ve bilim insanları ülkelerini ilk terk edenlerden olmuşlardır.

Bilim, teknoloji ve ahlaki medeniyetleri kuran temelinde insandır. Her şey insan kaynaklıdır ve her şey insan içindir. İnsanların huzur ve refahı olmayan yerde, insanın temel hakları göz ardı edilerek medeniyetler yeşermez. Bu tür ülkelerde de kalıcı medeniyetler asla oluşmaz. Bu tür yönetim şekilleri ya kabile ya da seçilmiş adı altındaki yeni şekillenmiş kabile yönetimlerinden ibarettir. Yöneticiler, demokratik seçimle gelmiş de olabilirler. Ama sonuçtaki uygulamaları çağdaş kabile yönetiminden ibarettir. Bu tür yönetim şekilleri millet ve halk arasında bölünmüşlük getirerek "biz" ve "diğerleri" gibi ayrımcılık yaparak halkı küçük parçalara ayırma, onları değişik adlar, değişik ideolojik yapılar ve inançları sınıflandırır. Böylece devlet ve millet arasında uçurum oluşur ve millet farklı şekilde bölünmeye sonrada devlet çöküşe geçer. Bunun en güzel örneğini eski Yugoslavya'nın 1990'lı yıllarda parçalanmasında gördük. Halkı inanç olarak Müslüman, Hristiyan, dinsiz ve soy olarak ise Türk, Slav, Boşnak, Arnavut ve Sırp vb. gibi parçalara ayırdılar. Şimdi ise büyük Yugoslavya yıkıldı, şehir devletçikleri oldu. İşte adı demokrasi de olsa bu kabile yönetim şekillerinden asla kalıcı medeniyet oluşmaz. İnsanlık için kalıcı eserler de yapamazlar.

2. KALICI MEDENİYETTİN TEMEL UNSURLAR

Milletlerin ve devletlerin kalıcı medeniyetlerinin temel unsuru insandır. "İnsanı Yaşat ki Devlet Yaşasın" vecizesinin ne kadar anlamlı olduğunu hatırlamak gerekir. Bu nedenle temelinde devletlerin insanlara yapılan yatırımını, değerini ve devletin gazabından bireyleri korumayı temel almalıdır. Bunun içinde kalıcı medeniyetin temelleri tamamen insan kaynaklı değerlerdir. Bu nedenle kalıcı medeniyetlerin temel unsurları ise;

1. Adil/adaletli olmak ve adil hukuk sistemi
2. Özgürlükler:
 - a. Müteşebbis özgürlüğü
 - b. Din, inanç, fikir ve ahlak özgürlüğü
 - c. Vicdan özgürlüğü
 - d. Bireysel hak ve özgürlükler.
3. Bilime destek, bilim insanına saygı ve mali destek
4. Milli bir burjuva sınıfı
5. Üretim maliyetleri
6. Medya ve yayın özgürlüğü
7. Finansa erişim ve yönetimi
8. Çağdaş ekonomi yönetimini içermektedir.

1. Adil/Adaletli Olmak ve Adil Hukuk Sistemi

Tarihte ülkesindeki adalete önem veren pek çok hükümdar vardır. Bunların bir kaçı ise; Avrupa Hun İmparatorluğunun hükümdarı Attila Han, Moğolların hükümdarı Cengiz han, Osmanlı hükümdarları Fatih Sultan Mehmet'i ve Kanuni Sultan Süleyman ve Abbasi hükümdarı Harun Reşit'i hatırlamak gerekir. Günümüzde hukuk fakültelerinin de ders olarak okutulan kurumsallaşmış Roma hukukunu da asla unutmamak gerekir. Bu devlet 1200 yıl hukukun üstünlüğü ile yaşamıştır. Tarihte uzun yaşamış tüm devletler de asla baskıcı rejim olmamış, aksine adaleti ve kurumsallaşmış hukuk sistemini ülkenin yönetimine hâkim kılarak bu devletler uzun süre yaşayabilmişlerdir.

Hukuk, genel manada toplum düzeninin sağlanması ve ikili ilişkilerin düzenlenmesi olarak tanımlanabilir. Bu düzenlemeler devlet ile bireyler ve bireyler ile bireyler arasındaki açık kurallar sistemidir. Bu düzenlemenin iki yolu vardır. Birincisi örfi hukuk düzenlemeleri ve diğeri genel ya da kanun

düzenlemeleridir. Kanun düzenlemeleri pek çok ülke, toplum ve kabilelerde bile örfi düzenlemelere aykırı olmamıştır. Eğer olur ise toplumda tepkiler yükselmektedir.

Hukukun çok değişik farklı alanları vardır. Bunların içerisinde en önemlisi bireyle-birey ve bireyle-devlet arasındaki ilişkilerin adil olarak düzenlenmesi daha çok önemlidir. Bu düzenlemeler açık şekilde olmalıdır. Hukuk sistemi devletten çok bireyin haklarını korumaya yönelik olmalıdır. Daha açık şekilde ise yöneticilerin her türlü kanun yapma yetkisini kullanan ya da devletin her türlü gücünü kullanan yönetimlerden ve iktidar güçlerinden devlet adına devletin gazabından bireyler korunmalıdır. Eğer bireyler yerine devleti yönetenlerin keyfi kanun çıkararak, devlet adına yönetim sergilemeleri yada yöneticilerin kendilerini eleştirmeyi suç saymaları kanunları kullanmakta ilk akla gelenlerdir. Bunu yaparken de, devletin itibarını ve devletin makamlarının itibarlarını korumayı savunurlar. Eğer toplum ile her gün iç içe olan devlet başkanı da olsa eleştirmeyi, kanun ile dokunulmazlık ile korumamalıdır. Bu temel hukuk felsefesine de eşitliğe de aykırıdır. Saygınlık gönüllü yapılmalıdır. Saygınlık ahlaken ve vicdanen, merhamete ve güzel ahlaka göre gönülden samimi olmalıdır ki değerli olsun. Yoksa saygı, yakın zamanda ölen önceki Kuzey Kore’de devlet başkanına ağlamayanların cezalandırılması gibi mi olmalıdır?

Bireyler kendi haklarını savunur iken hukuk içerisinde hiç bir sınırlama olmamalıdır. Kurumsallaşmış bir hukuk yapısı ile karşılaşmalıdırlar. Aynı davaya farklı iki mahkemenin bakması durumunda yaklaşık aynı kararlar verilmiyor ise, kurumsallaşma da yoktur. Sonuç kararlarda bireyi, toplumu, vicdanları ve devleti de tatmin etmelidir. Adalet sistemi kısaca, halkı korumalı kollamalı eşit, adil ve suç-ceza ile orantılı olmalıdır. Dünyadaki var olan pek çok adalet sistemi sadece ceza üzerine kurulmuştur. Bunun çağdaş hukuk sistemi olarak yanlış olduğunu düşünüyoruz. Hiç bir mahkemelik ya da kötü sayılacak işlere karışmamış insanlarda ödüllendirilmelidir. Maalesef Dünyamızda böyle bir hukuk sistemi yoktur. Hukuk sistemi sadece suç-ceza üzerine kurumsallaşmıştır. Suç işlemeyen, örnek tavır ve davranış gösteren insanlara da hukuk sistemi ödül verebilmelidir. Bunun için de en önemlisi kurumsal olarak verilen hukuk sistemi ya da yasaların adil uygulanmasıdır. Kanunlar yazılır iken dili açık ve berrak olmalıdır. Kanun dilinde berraklık yok ise hileli kanun vardır anlamı tartışılır hale gelir. Yani berrak olmayan, okuyan herkesin kendine göre yorumlayacağı metinden kanun olamaz zaden olmuyor da. Bu sorun maalesef pek çok ülkede mevcuttur. Bu durumu da ülkeyi yönetenler bazen farklı yorumlayarak baskı aracı olarak kendi amaçları içinde kullanmaktadır.

Hukuk sisteminin adil dağıtılacağı her yerde bilim, teknoloji hatta insan bile yaşayamaz. Hukukun olmadığı her yerde sadece çaresizler kalır yaşar ölür kaybolur giderler. Bu ülkelerde insanın hiç bir değeri de yoktur. Varlığı da yokluğu da fark edilmez. Bu durumda imkanı olanlar önce iktidar güçleri ile farklı düşünen sermaye sahipleri ülkeyi açıktan ya da dolaylı olarak terk eder. Yatırımlarının önemli bir kısmını güvendiği ülkelerde yapar. Daha sonra da kendisi orada yaşamayı bırakır ülkeyi terk ederek yeni yaşam alanını seçer ve orada yaşar. Sermayenin ne vatanı nede dini inancı vardır. Bilimin, teknolojinin, medeniyetlerin ne vatanı nede dini vardır. Sadece yaşam alanları ya da yaşadıkları yeşerdikleri, topraklar, milletler, ülkeler, devletler bölgeler ve coğrafyalar vardır. Bunlar yaşadıkları toprakları mümbit hale getirir, oralarda yepyeni bir medeniyetler oluşturur. Yeni cazibe alanları ve yaşam alanı kurarlar.

Adil olmanın bir başka ölçüsü ise birey olarak finans kuruluşlarına olan borçlarıdır. Bu borçlanma aslında ülkedeki adil olmayan gelir dağılımından oluşmaktadır. Bu borçlanmayı ve sermaye sahiplerinin verdikleri kredileri insanlara bir lütuf olarak sunmaktadır. Gerçeği ise insanların kazançları yetmiyor borçlu olarak yaşamaktalar. Bir başka yaklaşım ile toplulukların büyük bir kısmı borç baskısı altında sosyolojik olarak kontrol edilmekteler. Bu sistem toplum mühendisliği adı altında yapılan nazik kontrol sistemlerinden biridir. Bunun ölçüsü de kişi başına düşen ortalama borç miktarıdır. Bu miktar ne kadar yüksek ise toplum aslında borçlanma adı altında adil olmayan şekilde ezilmekte ve soyulmaktadır. Sonuç olarak bu paraları alan yada kazanç sağlayan çok sınırlı sayıda kişinin refahını artırmaktadır. Onların servetine servet katmaktadır. Bu durum da adil ve adaletli olmayan durumdur. Bu durumu gelişmiş ülkeler ya da borçlanmanın yüksek olduğu ülkeler bireylerine bir çağdaş hizmet olarak sunduklarını ifade etmektedirler. Aslında insanların olmayan paraları ile yaşamasıdır. Bunun adı ise borç altında sanal refah ya da sanal zenginliktir.

Adil ve adaletli sistemin belirgin göstergeleri vardır. Bu göstergeler ise bir ülkedeki haşmetli adalet sarayları, adliye binaları ve emniyet sarayları ve çok miktarda sayılabilecek açık ya da kapalı caza evleri sayılabilir. Buradaki temel soru ve sorun bunlara neden ihtiyaç duyulduğudur? Ülkedeki sosyolojik yapının bozulmasından mı kaynaklanmaktadır? Ülkedeki gelir dağılımından mı kaynaklanmaktadır? Bunların tespit edilmesi gerekmektedir. Aksi durumda ülke ve devlet çöker yıkılır. Bunların varlıkları;

- a. Adalet saraylarına duyulan ihtiyaç,
- b. Emniyet saraylarına duyulan ihtiyaç,

c. Ceza evlerine duyulan ihtiyacın nedenlerini gerçekçi olarak araştırılmalıdır. Bunların normal sınır değerleri arasında olması değerlendirme dışındadır. Bunların normal sayıdan fazla olmasının nedenlerini araştırıyoruz ve araştırılmalıdır.

a. Adalet Sarayları

Adalet sarayları ya da adliyelerin büyük olması, muhteşem yapıların olması o toplum için manidardır. Adalet sarayları kısaca adaletin dağıtıldığı ya da suçlu-suçsuz, haklı-haksız tanımlamaları yapan ve karar veren hakimlerin çalıştığı kurumlardır. Buradaki adalet sarayları büyük olmak zorundadır? Elbetdeki büyük olmak zorunda değildir. Eğer bir ülkede suç oranı çok düşük ise, adli vakalar nasıl olacak? Olay olmayınca adliyeye de ihtiyaç kalmayacaktır. Bu teorik olarak mümkün olabilir. Ama pratik durumda sıfır olay olması mümkün değildir. Ancak olay sayısı, suçlu sayısı minimum seviyede olabilir. Yada toplam nüfus ile toplam olay arasında basit ilişki kurulur ise yüzdelik olarak söz etmek daha doğru olur. Bu suç oranı yüzdesi, suçlu yüzdesi ya da adli vakada uzlaşma gerektiren olayların çok küçük olması adliye sarayı sayısını azaltmakta ya da artırmaktadır. Yada toplam nüfusun yüzdelik olarak bu adliye sarayları ile ne kadar ilişkisi olmalıdır. Eğer bu oran Dünya ortalamalarından çok yüksek ise ya da göreceli olarak çağdaşlarının ortalamasından yüksek ise bir sorun olduğunun temel belirtisidir. Yüksek olmasının nedenleri arasında toplumdaki bireyler arasında suç oranının yüksek, uyuşmazlıkların mahkemelere taşınması ki toplumda uzlaşma kültürünün olmayışının ya da insanların sıkça haksızlığa uğradığının belirtisidir. Diğer bir durum ise devletin bireylere yapmış olduğu haksız uygulamalar ya da zorlamalardır. Bunun da çok değişik yolları vardır. Birincisi bireylerin kazandığından fazla vergiye zorlanması ya da iktidar güçlerinin kurumları ya da bireyleri açıktan ya da örtülü tehdit etmesinden kaynaklanabilir. Bunların her ikisi de toplumdaki adalet duygusunu yok eder. İşte adalet sarayları bunlar için var ise toplumun genelinde adil olmayan işlerin varlığının belirgin belirtisidir. Hak aramak için insanların yasal yollardan gelecekleri kurumlar adalet saraylarıdır. Adalet saraylarına gelenlerin çok sayıda olmasından dolayı da büyük alanlara ihtiyaç duyulur. Bunun için sadece toplumun rahatı için değil, devletin kurumsal olarak adalet dağıttığı yerlerde aslında adaletin olmadığı en belirgin göstergesidir. Buradaki en nazik durum ise insanları, kurumları buralara muhtaç etmeden sorunların çözülmesidir.

Adaletin olmayışının, liyakate ya da işi ehline verilmeyişinin bir diğer göstergesi de insanların siyasi partiler aracılığı ile her türlü işlerini çözmeye çalışmalarıdır. Bu durumda çürümüşlüğü belirgin göstergesidir. Niçin insanlar her türlü işlerini iktidar partileri aracılığı ile çözmeye çalışırlar? Çünkü, devlet verdiği ya da vermediği bürokratik gücü kullanarak hak etmedikleri kazancı elde etmek menfaat sağlamak için bu yolu tercih ederler. Yada çaresizlikten kaynaklanan yoldur. Bu yol hem kestirmedir hem de kısa zamanda kesin çözüm getirir. Bir ülkedeki adliyeler ile ilişkili bazı ölçüler olmalıdır. Bunlar içinde geliştirilen ölçek ise;

Bir ülkedeki toplam (ceza, hukuk, boşanma ve icra tümü) dava sayısı/Ülke nüfusu =%..., oranı pek çok şeyi verir. Bu oranlar;

%0,1 kadar ise hukuk çalışıyor,

%1, kadar ise hukuk sorunlu,

%5, kadar ise hukuk çalışmıyor anlamındadır.

Örneğin bir ülkenin nüfusu 100 milyon olsun;

%0,1 için (100.000.000x 0, 001)=100.000

%1, için (100.000.000x 0, 01)=1.000.000

%5 için ise (100.000.000x 0, 05)=5.000.000

dava anlamına gelir. Bu yüzde oranlar %5'den fazlası ise adli sistem çökmüştür. Basit hesapla mahkemeye sadece iki kişi gelse toplam da 10milyon kişi olur. Bunların aileleri ile bu sayı en az 40 milyon olur. Yani toplam nüfusun %40 davalık mahkemelerde kaba tabirle sürünüyor anlamındadır. Bunun yerini mafya bari sistem ve her türlü menfaat kaşığı işler alır. Adliyedeki bu çöküntü insanların ülkede hukuk sistemini çözüm aracı ve çözüm yeri olmaktan da çıkarmıştır. Adalet ve hukuk diye bir şey artık kalmamıştır. Yargı çalışmıyor, çalışmıyor ya da çalıştırılmıyor anlamındadır. Birde insanların, toplumun adli kurumlara karşı güveni olması gerekir. Bu güven toplumda en yüksek olmalıdır. Eğer bu güven en düşük seviyede ise maalesef artık hukuk işlemiyor anlamındadır. Artık hukuk sistemi de ne çözüm aracı nede çözüm yeri değildir. Bir ülkedeki adliyelerini analiz etmek için bazı ölçekler geliştirdik. Bunlar;

Bir ülkedeki adliyelerin toplam alanı(m²) /ülkenin toplam nüfusu=%... (m²/kişi) bu birim ne kadar küçük ise durum o kadar iyidir. Bir ülkedeki diğer sonuç ise;

Bir ülkedeki toplam bir yıllık davalar sonucunda etkilenen toplam insan sayısı (ailelerde dahil)=....

Bir ülkedeki davalar sonucunda etkilenen toplam insan sayısı (ailelerde dahil)/ Ülkenin toplam nüfusu=%....

Toplam nüfus/hakim sayısı=%...
Dosya sayısı/hakim sayısı=%...
Dosya sayısı X Hakim sayısı=...
Dosyaların karara bağlanma süresi=... gün
Karara bağlanan dosyalar/Yüksek mahkemelerce bozulan dosya sayısı=%... oranı
Ülkedeki tutuklu sayısı=...
Bir ülkedeki hükümlü sayısı=...
Bir ülkedeki gözaltı sayısı=...
Mahkemeye çıkarılma süresi=... gün
Avukat sayısı=...

Adliye davası maliyeti=...TL
Toplam dava için harcanan paranın milli gelire oranı=%...TL
Toplam dava için harcanan paranın /Asgari ücrete oranı=%...TL
Soruşturma yapılan ve dava açılan dosya sayısı=%...
Dava açılıp ta berat eden dosya sayısı=%...
Soruşturma açılıp ta takipsizlik verilen dosya sayısı=%...
Bir davanın kişiye minimum maliyeti=...TL

Bir ülkede ömür boyu adliye ile hiç ilişkisi olmamış kişi sayısı/Toplam nüfusa oranı =%...
Bunların çok değişik değerlendirme yöntemleri ile değerlendirildiğinde o ülkedeki hukuk durumu

açıkça ortaya çıkacaktır. Eğer bir ülkede mafya bari adalet var ise zaten bunların hiç de önemi yoktur.

Eğer bir ülkede, asgari ücret kamuda dava açma ve devletin belirlediği resmi avukatlık hizmeti ücreti olan parayı karşılamıyor ise, o ülkedeki yukarıda sayılanların hepsi geçersizdir. Çünkü adalet ve hukuğa ulaşmanın da bir para maliyeti vardır. Bu değer asgari ücretin %50 sini aşmaması gerektiğini düşünüyoruz. Eğer asgari ücretle çalışan bir kişi aylık kazancının %100'ünü avukatlık ve adli işlemler için verir ise bir ay nasıl geçinecek? Bu seviyedeki insanlar adliyenin yolunu bile bilmezler. Bu durumlarda devletlerin iyi olmayan kara yüzüdür.

b. Polis Merkezleri Yada Emniyet Saraylarına Duyulan İhtiyaç

Bir ülkede diğer ölçüde güvenlik ile ilgili olarak güvenlik birimlerinin büyüklüğüdür. Eğer bu normal değerinden fazla ise toplumsal sorunların oluştuğu anlamında yorumlamak gerekir. Güvenlikle ilişkili olarak genel bir ölçek geliştirilmiştir. Bunlar ise;

Bir ülkedeki toplam nüfus/ülkedeki emniyet saraylarının toplam alanı=.... kişi/ metrekaare alan
Toplam nüfus /Toplam polis sayısı=.... kişi,
Toplam nüfus/Asker sayısı=.... kişi,
Polisiye olay sayısı=%...,
Trafik ceza sayısı=%...,
Trafik kaza sayısı=%...,
Trafik kazalarındaki gerçek ölü sayısı=..., kişi
Trafik kazalarındaki gerçek yaralı sayısı=...,
Yıllık hırsızlık sayısı=...,
Ülkedeki toplam tahmini hırsız sayısı/toplam nüfus oranı=%...,

Bu değerler gerçek ölçüttür. Bu değerlerin kabul edilebilir olması yeterlidir. Burada değişik nedenlerden dolayı sayısal örnek verilememiştir. Bunların en başında yukarıdaki bilgilerin sağlıklı olarak elde edilememesi gösterilebilir.

c. Ceza Evlerine Duyulan İhtiyaç

Ceza evleri toplumun genel sosyolojik yapısını belirleyen en önemli göstergedir. Çünkü suç, suçlu ve sosyal statü arasındaki ilişkileri ve toplumdaki dengesizlikleri belirleyen bir göstergedir. Bunun içinde bir ülkedeki;

Toplam tutuklu sayısı/toplam nüfus=%...
Toplam hükümlü mahkûm sayısı/toplam nüfus=%...
Toplam tutuklu/hükümlü =%...
Tutuklu ve hükümlü sayısı/Cezaevi toplam alanları=....insan/m².
Bunlar bir ölçek olarak geliştirilmiştir. Bu değerler makul sınırlar içerisinde olmalıdır.

ABD Kongresi Araştırmalar Servisi (CRS)'nin raporuna göre, ülkede 2,2 milyonu aşkın kişi federal veya eyalet cezaevlerinde bulunuyor. Buda her 100 bin kişiden 716'sının hapiste olduğu anlamına geliyor. Böylelikle ABD, nüfusuna oranla en fazla mahkûma sahip ülke unvanını da elinde bulunduruyor. Şartlı salıverilmiş veya takipte olanların toplamı ise 4,8 milyon civarında. 313 milyon nüfuslu ABD'de sokakta

dolaşan her 100 yetişkinden 2'sinin gözetim altında yaşadığı anlamına geliyor. Ceza evlerindeki insanların oranı dikkate alınır ise ABD'nin 716/100.000 dir. ve Cezaevlerindeki mahkum sayısı olarak sırası ile 1.ABD, 2. Çin, 3.Rusya, 4. Brezilya ve 6. Hindistan gelmektedir (www.son.tv.1990).

d. Ülkedeki Kanun Sayısı

Bir ülkede en önemli kanun denildiğinde ilk akla gelen ana yasadır. Bu nedenle anayasanın madde sayısı, anayasanın yaşı, anayasadaki değişiklik sayısı, anayasanın nasıl yapıldığı milletler için önemlidir. Çünkü gerçekten milletin ya da daha açık şekilde halkın hakkını mı koruyor? Yoksa seçkinleri mi koruyor? Bu soruların gerçekçi cevapları aranmalıdır.

Diğer önemli sorun ise anayasa ve diğer yüksek mahkemelerdir. Bunun yapısı, işleyişi, buradaki hâkimlerin nasıl seçildiği son derece önemlidir. Buraya seçilen hâkimler şeffaf seçilmeli ve iktidar güçleri tarafından kullanılmayacak şekilde bir yapı oluşturulmalıdır. Diğer tersi durumlarda mahkeme değil sadece iktidarın ya da seçen elitlerin memuru olurlar. Bu durum açık ya da gizli diktatörlük olan ülkelerde çok yaygındır. Özellikle diktatörler açık ya da gizli olarak sürekli yargıyı kullanmaktadırlar. Güya kendileri değil yargı kararı gibi halkı kandırmaktadırlar.

Bir ülkede kanun sayısı ile bireysel özgürlükler arasında ilişki olduğunu düşünüyoruz. Gerçek demokratik sistemlerde kişisel özgürlükler kanunlar da sınırları belirlenerek yasaklar belirlenir. Yani kanunda olmayan hiç bir şey yasak değildir anlamına gelir. Kanun hazırlanır iken de düşünülmemeyen ya da öngörülemeyen durumlar için uygulama esnasında hakimler zoraki yorumlar yaparak iktidar gücünün yada devletin lehine yorumlar yapabilirler. Bu durum bireysel insan haklarını sınırlandıran, her türlü düşünce ve eylemi kanunla belirleyen kanun devleti sonucunu doğurur. Bu durumdaki devletlerin çoğunluğu sözde demokrasi insan haklarını savunurlar. Tabii ki bunun tersi de mümkündür. Yine uygulama yapan hâkim ve savcılar bireylerin yapmış oldukları eylemleri kanun da mevzuatta yok deyip de iktidar güçlerinin ya da devletin yanında yer almaktadırlar. Bunun her ikisinde temelinde yanlışlıktır. Asıl olan kanun çıkarılırken ki esas felsefi düşüncedir. Bunun dışındaki durumlara itibar edilmemelidir. Kanunların uygulaması yapılırken, mahkemeler uygulamaları yorumlar iken yapması gereken şey hâkim bu hakkını bireyden yana kullanmalıdır. Aksi durumu devletçi davranış ya da devleti koruma refleksidir. Asıl olan ise güçsüz olan bireyi devletin gazabından korumaktır.

Bir ülkedeki kanun sayısının çok olması her şeyin bir kurala bağlı olduğu ve her şeyin düzenli mükemmel olduğu anlamına da gelmez. Tam aksine her şeyin sınırlandığı kanun ve mevzuatın sınırları ölçüsünde her şeyin yapılacağı önceden belirlenmiştir. Bunun akside belirli bir alanda kanun yasağı yok ise, yasak işlerinde yapılacağı anlamına da gelmez. Bunun için de sınır değerlerini gerçek demokrasiler de genel çerçeveyi devlet kanun ile koymalı ve ayrıntıları ise halkın koyması uygundur. Ülkelerdeki kanun sayıları çok değişik amaçlar için çok farklı kanunlar çıkarılmaktadır. Buradaki kast edilen kanun sayısı temel kanunlardır. Örneğin "Türk Ticaret Kanunu" gibi. Bizim görüşümüz ise bir ülkedeki temel kanunların son derece açık ve sade dille yazılmış olmalı, kanunun işleyişine ait düzenlemelerde çok açık berrak dille yazılmış olmalıdır. Yorumla açık durum olmamalıdır. Türkiye'deki ve ABD federal devletin ve eyaletlerin çıkarmış olduğu kanun sayıları kaynaklarda verilmiştir (www.tbmm.gov.tr,2016).

2. Özgürlükler

Özgürlük; genel anlamı ile bireyin düşündüğü her şeyi rahatça yapması olarak düşünülebilir. Ancak özgürlükler oluşturulurken ya da kullanılırken hiç bir şekilde sınırsız anlaşılmamalıdır. Özgürlüklerin sınırları bireyle devlet arasındaki ilişki, bireyle birey arasındaki ilişki ve bireyle inanç değerleri arasındaki ilişki ve bireyle ahlaki değerler arasındaki ilişki olarak genel hatları ile olan düzenlemelerdir. Bu düzenlemelerin bazıları yazılı olmayan örfi hukuk kuralarıdır. Kısacası örfi hukuk olarakta kısmen adlandırılır. Bu ilişkiler toplumun her katmanı için ayrı düzenlenebilir. Bu düzenlemelerden halkın kullanmış olduğu özgürlük ile elit ve aristokrat kesimin kullanmış olduğu özgürlük kavramı anlayışı ve fiilen kullandığı özgürlükler de aynı değildir. Örneğin; bir gazetecinin gazetesinde yapmış olduğu pek çok şey normal karşılanırken, bu durumu sıradan halkın yapmasına aynı gözle bakılmıyor. Bir mahkemede hakim, savcı ve avukatın hukuki hakları ile davalının hakları aynı değildir. Bir avukat savunma adı altında davalıya her türlü hakareti yaparken kanun güvencesindedir. Davalı ise bu haktan yoksun bırakılmıştır. Eğer elit kişi iseniz bu hakkı kullanırsınız. Diğer şartlar altında her türlü cezaya maruz kalabilirsiniz. Bu nedenle rejimler içerisinde ayrıcalıklı sınıflar yaratılmaktadır. Bu durum adil olmayan yargılama için basit örnektir. Bu durumlar kapalı rejimler için oldukça sık kullanılan, tek adam rejimleri ve hukukun çalışmadığı ya da çalıştırılmadığı rejimler içinde çok kullanılan yol ve yöntemdir.

Toplumlar, toplu yaşam alanlarındaki hukuk dışı sayılan gelenek ve görenekler ya da ahlaki değerler ile ilgili düzenlemeler yapmışlardır. Bu tür düzenlemeler her toplumda hatta bazı hayvanlar arasındaki hiyerarşik ilişkilerde bile vardır. Bu nedenle özgürlüklerin sınırı yaşamış oldukları toplumun

koymuş olduğu yazılı ve yazılı olmayan hukuk sınırları ile belirlenir. Bunların hepsi toplum yaşamındaki canlı olan yaşayan kurallardır. Ancak bireysel ya da çok küçük sayılabilecek bir kaç kişiden oluşan topluluklar içinde çokta geçerliliği olmayan kurallardır.

Özgürlüklerin diğer en önemli ayırıcı anlamı ise bilimle uğraşan insanların düşüncelerini, çalışma alanlarını serbestçe oluşması ya da serbestçe yapı- bilmeleridir. Eğer bilim insanlarının düşüncelerini, yeni fikirleri serbestçe anlatamama durumlarında özgürlükleri sınırlanmış olur. Bu sınırlama bazen mevcut rejim tarafından, bazen de toplumun değer yargılarına ters düşebilir, sermaye sahiplerinin çıkarlarına zarar da verebilir ya da devleti yönetenler maddi ve manevi desteği vermeye bilirler. Bu nedenle de düşünceleri ya da deneysel çalışmalarına engel çıkartılabilir. Eğer üretilen yeni fikir ve düşünceler toplumun değer yargılarına uygun değil ise zaten zaman içinde kaybolur. Bunu kaybetmek için özel bir uğraş gerekmez. Bunun tersine karşı fikirler üretildiğinde toplumun aydınlanması için daha da faydalı olur. Bunları cebren yasaklamak ya da değişik şekilde engellemek bilimin gelişmesi için engel teşkil edebilir. Bunun yerine dar bir bilim çerçevesinde kontrollü çalışma izni verilebilir. Bütün bu ölçüler bilimsel çalışma ve araştırma sınırları içerisinde geçerli olacaktır. Bu bilimsel tartışmaların olgunlaşması durumunda toplumla paylaşılmalı ve topluma sunulmalıdır. Olgunlaşmamış hiçbir teknik, sosyal ya da itikâdi düşünce topluma ve bilime fayda vermez, kabul edilmez aksine büyük kargaşalık yaratabilir. Sonuç olarak toplumsal kitle olaylarının başlamasına da neden olabilir.

a. Müteşebbis Özgürlüğü

Müteşebbis özgürlüğü ise, insanların hiç hiçbir sınırlama olmadan çalışma yatırım kuralları önceden açıkça belirlenmiş bir hukuki yapı içerisinde ve herkese eşit şartlar altında uygulanan kurallar zincirinden ibarettir. Önceden belirlenmemiş hukuki kuralların insanların kar amaçlı ya da hizmet amaçlı yatırımlarının önlerine bir hukuki engel teşkil etmemelidir. Kuralları yerine getiren her yatırımcı için devlet açık ve şeffaf olmalıdır. Hiç kimseye ayrıcalıklı olmamalı, hiç bir yatırımcı özel olarak korunmamalı ve hiç bir yatırımcı için özel hukuk düzenlemeleri de yapılmamalıdır. Bunların sadece istisnai durumları olabilir. Ama asla genel olarak her sektör ve endüstri için olmamalıdır. Eğer böyle bir şey olursa toplum içinde huzursuzluk ve yandaş kayırma, rüşvet ya da her türlü menfaat karşılığı işler ortaya çıkar. Bu durumda devlet zaman içinde yozlaşır ve düzen bozulur, toplum yozlaşır ve hukuk çerçevesi içerisinde kontrol edilemez duruma gelir. Bunun sonucu olarak sosyolojik katmanlarda büyük huzursuzluklar oluşur ve önce devlete güven kalmaz sonrada devlet çöker ve sonrada yakılır.

b. Ahlak, İnanç, Fikir ve Din Özgürlüğü

İnsanların Dünyada toplu yaşamaları sonucunda değişik etkilerden dolayı farklı inanç değerleri oluşmuştur. Bu inanç değerlerinin bazıları büyük insan toplulukları tarafından gönüllü ya da gönülsüz olarak kabul görmüş ya da ret edilmiştir. Bu inanç din temelli olabildiği gibi, dini ret eden temelli de olabilir. Din temelli olan inanç değerleri toplumun ahlaki değer yapısının oluşmasında da büyük etki yapmaktadır. Kısacası topluma yön verir, biçim verir ve kendi kuralları içine alır. Bu kurallar dizisinin adına genel olarak ahlaki değerler diyebiliriz. Günümüzdeki var olan büyüklü küçüklü tüm toplumların ahlaki değerleri, toplumun hayat tarzlarının oluşmasına din temelli ahlakın ve yaşam tarzının oluşmasına büyük etkisi vardır. Bunu kısaca konulan ortak kanunların konulması bile din ve ahlaki değerlerin etkilerine göre biçimlenir. Buradaki nazik durum ise karşıt olan azınlık kişilerin ya da grupların haklarının da korunmasıdır. Eğer farklı düşünen insanların ya da grupların menfaatleri korunur ise bir arada yaşamak ortak bilim, fikir ve teknoloji üretmek daha kolaylaşır. Bu ortak çalışmaların sonucu gelişme hızlı olur. Kalıcı insanlığın ortak kullanacağı fikir ve teknoloji ürünleri ve medeniyet ve kültür ortaya çıkar. Başka bir deyişle dünyadaki medeniyet üreten millet ya da devlet ortaya çıkarak diğer devlet ya da toplumların gelişmesine örnek olacak merkez medeniyet olabilir. Aksi durumda ise sadece uydu medeniyet durumu oluşur.

Merkez medeniyetin ürünlerini diğer milletler alırken uygun olanlarını seçerek almalıdır. Yoksa beklenmedik sonuçlar oluşabilir. Hatta merkez de olmayan milletler ve devletler kendini zaman içinde inkâr ederek yok olabilirler. Böylece yeryüzünden silinirler. Tarihte pek çok medeniyet ya da kavim bu şekilde kaybolmuştur yok olmuştur.

c. Vicdan Özgürlüğü

Vicdan, bireyin entelektüel birikiminin hiç bir şeyin etkisi altında kalmadan iç dünyasında oluştuğu durumdur. Bu durum bireyin kendi dünya inançlarına ve ahlaki değerlere bağlı olduğu gibi demokratik değerlerin ve kurumların ortaya koyduğu ya da savunduğu değerlere göre de olabilir. Her iki durumda bireyin kendisinin etki altında kalmadan oluşan nihai kararı ya da yargısıdır. Vicdan özgürlüğü insanların yaşam anlayışları kimliklerini oluşturur. Bu özgürlük, esas olarak, bireysel bir vicdan sorunu olmakla birlikte, ibadet, inanç, ahlak veya öğrenimini yapmak gibi pratikler yoluyla inancını açıklama biçimlerini de içerir. Bu özgürlük de sınırsız değildir. Bunun sınırları da kamu güvenliği, kamu düzeninin korunması, genel sağlık ve genel ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla sınırlamalara

tabidir (Nal, 2002, 57-4).

3. Bilime ve Bilim İnsanı Saygı ve Destek

Bilim insanları toplumun içerisinde az sayıda olan, belirli bir alanlarda kendisini yetiştirmiş ya da yetiştirme meraklısı olan insanlardır. Bu insan tipinin en belirgin özelliği meraklı olması ve aklına gelen her şeyin doğru ya da yanlış olarak sorgulaması, denemesi ve sistematik bir yapıyı araması ya da sistematik bir yapıya kavuşturmasıdır. Eğer var ise sistemin oran eşitliklerini kurması ve sistemin değişkenleri arasındaki ilişkileri ortaya çıkarma meraklısıdır. Bunları yaparken karşısına çoğu kez mali destek, yasalar ve yönetimlerin olumsuz etkileri gelmektedir. Yönetimlerin bu kesime sadece mali destek sağlaması yeterli değildir. Bu kesime mali destek verirken aynı zamanda koruma da yapmalıdır. Sonuçlanan çalışmalarını ödüllendirmek, onurlandırmak, değişik unvanlar vermek ve toplumun diğer kesimlerinden ayrıcalıklar ile onurlandırmak gerekmektedir. Eğer yönetimler bu desteği vermez iseler zaman içerisinde bu bilim kesimi insanları zaman içerisinde azalmaktadır. Bu durumda da ülke de bilim ve teknolojik gelişme sıkıntısı, fakirlik ve buna bağlı diğer sosyo-ekonomik ve sosyo-psikolojik değişimlerin olması beklenir. Toplumdaki belirgin ayrışma sonucunda mevcut olan rejimi tehdit eder hale gelmektedir. Toplum içerisinde her türlü ahlaki değerlerin aşınması, rüşvet yolsuzluk, adam kayırma ve her işin bedelinin maddi değer ile ölçülmesi değerlendirilmesi gelmektedir. Eğer yönetim kesimi bu durumları düzeltmez ise rejim değişimi kaçınılmaz hale gelmektedir. Tarihteki pek çok imparatorluk ve günümüzdeki pek çok rejimler bu nedenle değişmektedir. Aslında yapılan rejim değişikliklerinin ardında farklı anlamlar olsa da gerçek sebep budur. Bunun için bilim insanlarına verilecek değer devletlerin ve milletlerin geleceğidir. Bilim insanı olmayan milletlerin ve devletlerin ne geçmişi nede geleceği vardır.

4. Milli Burjuva Sınıfı

Burjuva; köylü, işçi ya da soylu sınıfına dâhil olmayıp, sosyal statüsünü ve gücünü, eğitiminden, işveren konumundan ve zenginliğinden alan kentli kişi anlamına gelmektedir (Oxford Dictionary of English,2003). Bu tanım sosyolojik olarak yapılmıştır. Burjuva kavramı, Karl Marx ve Friedrich Engels tarafından yazılan "Komünist Manifesto" 'da "kapitalist orta sınıf" anlamında kullanılmıştır. Bazen de farklı anlamlarda kullanıldığı da olmaktadır.

Osmanlı döneminde ve T.C devletinde hiç bir zaman milli bir burjuva sınıfı oluşamadı. Bu sınıfın yerine özellikle Osmanlı da kısmen aydınlar sınıfı oldu. Osmanlı döneminde özellikle toprak yönetimine bağlı bir sistem gelişti. Daha sonra bu sistem kısmen de olsa yeni kurulan T.C devletine hakim oldu. Osmanlı döneminde, burjuvanın yerini aydınlar sınıfı ile doldurulmaya çalışıldı. Ama mevcut durum dikkate alındığında aydınlar sınıfının, burjuvanın yerini almadığı görülmektedir. Bunun pek çok nedeni olabilir. Bu nedenler ayrı bir tartışma konusu da olabilir. Mevcut durum dikkate alınır ise devlet, ülkedeki toprakların büyük kısmına sahiptir. Yani bunun diğer teknik adı ise hazine arazisidir. Kısacası milli varlıkların büyük kısmı devletin elinde toplanmaktadır.

Küresel ekonomi ve küresel şekilde yapılan serbest ticaretin getirmiş olduğu pek çok avantaj kadar, pek çok da olumsuz yönleri vardır. Bunların başlıcaları paranın serbest dolaşımı, malın serbest dolaşımı, finansın serbest dolaşımı, hizmet sektörünün serbest dolaşımı hatta üretim şeklinin serbest dolaşımı sayılabilir. Bunlara kur savaşları, altın ve emtia da ilave edilir ise topluca yumuşak güç (soft power) ya da asimetric savaş olarak adlandırmak pek de yanlış olmaz. Küresel ekonomik değerlerin ve mali bütçelerin büyük olması nedeni ile ikinci ve üçüncü Dünya ülkelerinin kendi milli burjuva sınıfını oluşturmaları çok zor görünmektedir. Bu ülkelere küresel ekonomik güçlerin mal ve hizmet sunmaları sonucu pek çok kritik sektör küresel güçlerin eline geçmektedir. Böylece yerel sektörler iflas etmekte ya da küresel güçlerin eline geçmektedir. Günümüz için başlıca bu sektörler gıda, enerji, su, ilaç ve savunma ve bilim/teknoloji transferi olarak karşımıza çıkmaktadır. Çok stratejik alanlar dışında teknoloji bilim bir ülkede üretilirken, seri imalat işi bir başka ülkede yapılmaktadır. Bu nedenle günümüzde pek çok şeyin milleti, vatani hatta şirketlerin kesin sahibi bile hızlı el değiştirmesinden dolayı tam olarak bilinmemektedir. Bu sektörler toplumun günlük ihtiyaçlar için ve gelecek içinde çok önemlidir. Örneğin gıda güvenliği sayılabilir. Eğer toplumun tüketmiş olduğu gıda sağlıksız ise bir süre sonra toplumda oluşacak bir salgın hastalık ile nüfusun tümü yok olabilir ve böylece bir millet ortadan kalkabilir. Bunun için milli burjuvanın oluşturulması ya da oluşmasının çok önemli olduğunu düşünüyoruz. Bu sınıf bilim ve teknolojiden beslenir ve zenginleşir ise değer kazanır.

Hükümetlerin, küresel ekonomi ve küresel ticareten oluşan zararları azaltmak için her türlü tedbiri almak zorundadırlar. Aksi durumu ise kendi milli burjuvalarını oluşturmaları, kendi öz bankaları, mali sistemleri, finans sistemlerini kuramazlar. Kendileri bilim ve teknoloji de üretmezler. Birinci sınıf ülkelerin sadece her alanda taşeron ülkeleri olurlar. Kendi milli menfaatlerini, kendi güvenliklerini hatta iç güvenliklerini bile koruyamazlar ve her türlü operasyona maruz kalarak çaresiz hale gelirler ve birinci sınıf

ülkelerin merhametlerine sığınır. Bunun en güzel örneği Suriye, Irak, Libya ve Venezuela'nın içine düşmüş olduğu durumdur. Ülkeler arasındaki menfaatlerde merhamet en zayıf noktadır. Bu durum ise modern kölelik sisteminin ve ülkelerin işgalinin çağdaş halidir. Bu durumun bir başka dolaylı açıklaması ise medeniyetler çatışması olarak tanımlanır ve merkez medeniyetler ve uydu medeniyetler arasındaki ilişkidir (Huntington, 2002).

Son yıllarda ise küresel ticaret ve ekonomi daha çok "şirketokrasi" aracılığı ile yapılabilmektedir. Ancak bu şirketlerin kesin milliyetleri de yoktur. Tek amaçları daha çok kazanmak Dünyayı istedikleri gibi yönetme heveslerinin olmasıdır (Perkis,2013). Bu nedenle küçük sermaye birikimlerine büyük zarar vermekte hatta tamamen iflas ya da el değiştirme olmaktadır. Bu şirketlerin el değiştirmesi ya da yok edilmesi milletlerin fakirleştirilmesinde son yıllarda çok belirgin olarak ortaya çıkmış olup bu şirketler kur savaşılarını da kendi menfaatleri için kullanmaktadırlar (Rickards, 2013).

Milli burjuvanın yapması gereken bir diğer önemli görevi ise milli bilim insanı şuurunu yaratan, planlayan ve yöneten kesimin varlığıdır. Bu kesim asla devşirme kesimden oluşamaz. Bu kesim milletin ve ülkenin menfaatlerini belirleyen gerektiğinde yönetici kesime bile etki eden olmalıdır. Bu kesim aslında orta direk denilen sosyolojik katmanın yokluğu, gelişmekte olan ülkelerin en büyük sıkıntısıdır.

5. Üretim Maliyetleri

Dünya'da gelişmiş ülkeler olarak, Avrupa birliğinin etkili ülkeleri, ABD, Kanada, Japonya, G. Kore, Çin ve Rusya gibi ülkeleri başlıca sayabiliriz. Bu ülkelerde bilim ve teknolojinin değişik alanlarında iyi ya da çok iyi durumda oldukları sayılabilir. Bu ülkeleri de klasik teknolojiye sahip olanlar ve IT teknolojisine sahip olanlar ve geleceğin teknolojisine sahip olacak ülkeler olarak üç kısma ayırmak mümkündür.

Bunların içerisinde, klasik teknolojiye sahip olan ülkelerin gelişmişlik ve etki alanları ve milli gelirleri her geçen yıl düşecektir. Çünkü klasik teknolojiye sahip olan ülkelerin sayıları Dünyada her yıl artmaktadır. Yada bu teknolojik altyapı sıradanlaşmaktadır. Bunun için stratejik özelliği ve ürünlerin de rekabetçi durumunu da kaybetmektedirler. Örneğin, çok basit olarak ekmek üretmekte kullanılan ekmek fabrikası, un fabrikası, hazır giyim gibi pek çok sektör buna dahil edilebilir. Bir diğer örnek ise, akıllı telefon üretimi için bir kaç marka var iken yıllar geçtikçe marka sayısı artmış ve üreten devlet sayısında artmıştır. Bunun içinde başlangıçtaki tekel rekabetini kaybetmiştir. Klasik teknoloji üreten bu sektörlerin ürettiği ürünleri Dünyanın her yerinde değişik kalitede ve fiyatta bulmak satın almak mümkündür. Bu ülkeler bir zaman sonra da mallarını tamamen satamaz duruma gelecekler ve fakir duruma düşeceklerdir. Hatta kendilerini dışarıdan gelen kültür saldırılarına ve askeri işgallere karşı koyamaz duruma gelerek Dünya üzerinden de silineceklerdir.

Diğer grup ülkeler ise IT teknolojiye sahip olan ülkelerdir. Bunların başlıcaları; ABD, Kanada, Almanya, Japonya, G.Kore ve Çin sayılabilir. Bu ülkeler kendi aralarında doğrudan yada dolaylı ortaklıklar kurarak teknoloji transferini kendi aralarında yapmaktadırlar. Bu ülkelerde farklı şirket, marka yada, ürün adı altında satılan IT ürünlerinin gerçek sahipleri tek bir endüstri kuruluşu sayılabilir. Örneğin TV ve telefon pazarından bunlara örnek verilebilir. Bu ülkeleri 2. Dünya savaşından sonraki siyasi durumlarını dikkate alarak ilişkilerini değerlendirmek daha doğru olabilir. Bu ülkelerin bazıları gerçekten bu yüksek teknolojiye sahip midirler? Yoksa sadece sahipmiş gibi mi görünmekteler?

Diğer önemli ülkeler ise Çin ve Rusya'dır. Rusya klasik teknoloji alanlarında belirli seviyeye sahiptir. Hatta bazı alanlarda ise lider sayılabilir. Bunların başın da savunma ve nükleer teknoloji alanları sayılabilir. Ancak IT alanında belirgin bir varlık gösterememiştir. Bunun için ihraç ürünlerinde IT alanına ait hiç bir ihraç ürünü şimdilik yoktur. Gelirlerinin büyük kısmını hidrokarbon ve türevleri, savunma malzeme satışlarından elde etmektedir. Bu durum da kendi gelirlerini serbest piyasaya satmak gibi bir sıkıntı ile karşılaşmamaktadır. Örneğin ABD, G.Kore ve Çin gibi akıllı telefon markası da yoktur. Bu üç ülkedeki telefon üreticilerin yıllık satışları çok büyük rakamlara karşılık gelmektedir. Satılan ürünlerin özelliği ise serbest piyasada doğrudan bireylere yapılmaktadır. Bu nedenle gelirleri de hızla artmaktadır. Kazandıkları paranın belirli bir kısmı da AR-GE için ayırmaktalar. Buna karşılık Rusya akıllı telefon kadar teknolojik rekabet gücü yüksek bir ürün çıkaramaz ise gelecek için etkili bir ülke olamaz. Hatta topraklarının büyük bir kısmını da gelecekte kaybedebilir. Eğer gelecek için yeni teknolojik alanlara yatırım yapar ve ürün çıkarır ise daha da güçlenebilir.

Çin ise sürekli olarak ekonomisi gelişen, büyüyen ve kişi başına GSMH artan ülkedir. Ülkedeki gelir dağılımı çok dengesiz olmasına, insan haklarının yetersiz olması ve işçi haklarının olmayışına rağmen bu işi başarmaktadır. Çin'in bu durumunu da LIBERAL KOMÜNİZİM olarak adlandırmakta pek hatalı olmayacağını düşünüyoruz. Çünkü demokratik ve insan hakları bakımından çok sıkıntılı olmasına rağmen, yabancı sermaye girişine çok açık bir ülke ve Dünya ekonomisine de yön verecek hale gelmiştir. Açık

kaynaklara göre Dünya ekonomik varlığının özellikle de Dünyadaki mal üretiminin %60 dan fazlasını üretmektedir. Bu durumda Dünyanın üretim merkezi olmuştur. Önceleri yüksek teknoloji ürünleri üretmez iken işe sadece fason mal üretimi ile başladı ve şimdi belirli bir teknolojik seviyeye gelmiştir. Böylece klasik teknolojiye sahip olurken de IT alanında fason üretimini çok düşük ücret ile yaparken, IT teknolojisini de kendi ülkelerine transfer etmişlerdir. Böylece klasik teknoloji ve IT teknolojisine de sahip olmuştur. Şimdi ise her iki teknolojiyi paralel olarak geliştirmektedirler.

Çin nüfusunun çok büyük olması, işçi ücretlerinin düşüklüğü verilen her türlü teşvikler Çin'i bu duruma getirmiştir. Çin'in bu durumunu aslında liberal kominizimdir. Çünkü yatırım alanında kapitalist ülkelerden daha fazla her türlü teşviki verebilmektedir. Bu durumda çok uluslu şirketler üretimlerini buradaki işçi maliyetlerinin çok düşük olmasından dolayı çok büyük kâr ve rekabet edebilmektedirler. Ayrıca bu Çin'in kalkınmasını hızlandırmakta daha önemlisi yıllarca çalışarak geliştirecekleri yüksek teknoloji ürünlerin yapımını kısa zamanda ülkelere kazandırmaktadırlar. Diğer yandan da IT teknolojisine sahip olması için kısa zamanda fason üretimin yapılması olumsuz olarak görünmekte ise de uzun süreli olumlu duruma dönüştürmesini ve geliştirmesini başarmışlardır. Bu teknolojileri kendi ülkelere kazandırma şansları da yüksektir. Bazı alanlarda da bunu da başardılar. Çin böylece sahip olmadığı teknolojileri daha düşük maliyette ve daha kısa zamanda teknoloji transferi yaparak hem para kazanmakta hem de kendi özel alanlardaki AR-GE'sini yapmaktadır. Bunun en belirgin örneği ise Çinlilerin kendilerinin geliştirmiş oldukları süper bilgisayar sayılabilir. Bu bilgisayar açık kaynaklara göre şimdilik Dünyanın en iyisi olarak kabul edilmektedir. Diğerleri ise 4. nesil nükleer santraller ve elektrikli araçlardaki hızlı gelişmelerdir. Bu durum gelecek içinde Çin, Dünya lideri olacağına belirtilerini de şimdiden göstermektedir.

Son yıllarda ise Hindistan'ın özellikle yazılım alanında yapmış olduğu gelişmeleri de dikkate almak gerekir. ABD'nin yazılım alanındaki fason işleri özellikle Hindistan da yaptırması buradaki yazılım sektörünün gelişmesine mali kaynak oluşturmakta ve devamını da sağlamaktadır. Hindistan belki bu işleri çok ucuza yapmakta ama bunun karşılığın da yazılım sektörünü tanımakta ve yazılım pazarına büyüklü ve küçüklü kendine ait pazarın da alt yapısını oluşturmaktadır. Bu durumun gelişerek devam edeceğini düşünüyoruz. Bunun karşılığı da milli gelirdeki artış ve özellikle de yazılım ve IT alanındaki çalışan mühendislerin geliri artışı için kendi ülkelerinde çalışmayı da teşvik edeceğini ve milli gelirin zaman içerisinde artacağını düşünüyoruz. Bu ülkenin kalkınmasına da büyük katkı yapacaktır.

6. Medya ve Yayın Özgürlüğü

Özgürlükler arasındaki diğerleri ise medya, yayın, fikir ve konuşma özgürlüğüdür. Kısacası TV, Radyo, gazete, kitap yada yazılı, basılı olan yada olmayan ve dijital her türlü yayını sayabiliriz. Bu medya grubu bireysel görüşlerin açıklanması, düşünce topluluklarının oluşması ve üretilen düşüncelerin geniş kitlelere ulaştırılması için son derece önemlidir. Buradaki fikir, görüş, ya da bireysel ya da grup açıklamaları mevcut olan hükümetleri yada iktidar güçlerini rahatsız edebilir. Çok sert bir eleştiri açıklamada olabilir. Bu düşünce şekli, eğer bir terörü teşvik etmiyor, şiddete yol açmıyor ise yada şiddeti övmüyor ise makul olarak kabul edilmelidir. Zaten demokrasi sisteminin de istediği çok sesliliktir. Bu çok seslilik bazen yapılan yanlışların düzeltilmesine de sebep olmaktadır. Yada hükümetlere sesini duyuramayan kesimlerin de sesi olmaktadır.

Medya olarak diğer önemli kısım ise İnternet, TV ve akıllı telefonlardır. İnternette olan sosyal medya siteleridir. Bu her üç haberleşme sistemi bazen haber bazen eğlence aracı olan TV'nin etkileri beklentinin çok ötesinde olumlu ya da olumsuz olarak (soft power) yumuşak güç olarak bilinmektedir. Bu yumuşak gücün kime hizmet ettiği sorusu çok önemlidir. Eğer bu yumuşak güç, iktidar güçlerinin elinde ise halkın sesi ya da ezilen kesimlerin sesi tamamen bastırılmaktadır. Daha doğrusu bunun adı medya cuntasıdır. Bu sadece sahibinin düşüncelerini yayınlamak için kurulmuş yayın kuruluşudur. Bu durumda demokrasi için hiçbir katkısı da yoktur. Örnek olarak, 15 Temmuz 2016'daki Türkiye'deki darbe girişimini engellemede en büyük katkıyı medya sağlamış ve demokratik işlevini medya yapmıştır. Bu durumda medya halkın sesi olmuştur. Hatta darbeci kesimler haberleşme sistemlerini ele geçirmek için çok uğraşmışlardır ama başaramamışlardır. Bu durumda darbeye karşı olanlar akıllı telefon ve internet aracılığı ve TV yayın kuruluşlarına bağlanarak açık mesajlarını iletmışlerdir. Bunun sonucu olarak darbe karşıtı olan halk, asker ve polis halkın katkısıyla darbeyi engellemişlerdir. Medya her yönü ile halka destek vermiştir. Kısaca medya bir askeri darbenin gidişatını değiştirmiş, birinci güç olarak ortaya çıkmıştır. Halkı temsil etmiştir. Böylece ülkede çok sesli yapının oluşmasına, yeni düşüncelerin yayılmasına katkı sağlamıştır. Aksi durumda ise ne sanat, edebiyat nede fikir dünyamız gelişmez ve zenginleşmez. Böyle bir durumda medeniyetin bir kısmı doğrudan ya da dolaylı olarak yok edilmiş yada gelişmesinin önüne engel konmuş olur. Sonuç olarak sanatçı, edebiyat, fikir, düşünce ve bilim insanları kendileri için yeni yerler aramaya başlarlar ve başka ülkelere taşınırlar.

7. Finansa Erişim ve Yönetimi

Finans olarak, para ve diğer kıymetli kağıtlar olarak düşünmek daha uygun olur. Bunların endüstrinin ve ticaretin gelişmesi için farklı alanlarda etkileri vardır. Bu etkiler bir endüstri kuruluşun bir ülkede kurulmasına doğrudan ya da dolaylı olarak etki etmektedir. Örneğin kurağınız fabrika için bankalardan alacağınız borç ya da ülke dışındaki bankadan para transferi gibi. Bu borç müteşebbisin istediği şekilde paraya ulaşmasını sağlıyor ise yatırımını yapması için bir teşvik sayılabilir. Eğer istediği şekilde para bulamaz ya da vaktinde ulaşamaz ise yatırım yapmaktan bu yolla vaz geçebilir. Diğer alternatifi ise elindeki nakit parayı kullanarak yapacağı yatırımdır. Bu sadece çok elzem sayılacak yatırımlar için geçerli olabilir. Ama para kazanacak işler için doğru sayılmayabilir. Amacı sadece para kazanmak olan iş veren grubu için cazip olmayabilir.

Bir diğeri ise vergilerdir. Yatırım yaparken sabit yatırımın maliyet büyüklüğü ve getirmiş olduğu stratejik teknoloji türüne göre ülkeleri yöneten devletlerin vereceği kararlar vardır. Bu kararlar yatırım yapan kurum ve kuruluşlara her türlü vergiden uzun süre muaf tutulabilir. Yada vergi dışı bırakılabilir. Üstelik arazide ücretsiz verilebilir. Bunların dışında ise yukarıdaki uygulamaları zaman sınırlaması getirebilir. Bu durumda bir teşvik sayılabilir. Bunların dışında bir de finansı yönetecek yeteneğe sahip uzman kişilerin bulunmasıdır. Eğer yeterli seviyede yetişmiş uzman bulunamaz ise bulunan para ve diğer teşvikler çok da önemli olmayabilir.

Finans kaynakları olarak bankalar, borsalar diğer borçlanma ve ortak kabul etme türleri sayılabilir. Bu kurumlar yeni iş kuranlara karar vermede özellikle çok uluslu şirket yatırımlarında etkili olmaktadır.

8. Çağdaş Ekonomi Yönetimi

Bir ülkenin sahip olduğu zenginliklerin ölçülebilir göstergesi ülkenin ekonomisidir. Bunun için ülkelerin ekonomik yönetimleri bir milletlerin kaderi ile doğrudan ilişkilidir. Yani milli gelir ülkedeki tüm insanlara adil dağıtılır yada zenginlik içinde yaşayabilirler yada yöneticiler mutlu azınlık yaratılabilirler. Bu durumda nüfusun kahr kısmı fakirlik ve sefalet içinde yaşar. Bu durum ülkenin yönetim şekli ile de doğrudan ilişkilidir. Bunun içinde ekonomi yönetimi ve ekonomik model önemlidir.

Bu modeller;

a. Kapalı ekonomiler,

b. Açık ekonomiler ve

c. Yarı açık yada yarı kapalı ekonomiler olmak üzere sınıflandırılabilirler.

Açık ekonomik model eğer teknolojik olarak güçlü iseniz ülkeye belirgin bir zarar vermez. Eğer her şey ithal ise ülke tamamen pazar haline gelir. Kapalı ekonomiler ise ülkedeki rejimin tercihine göre şekillenir. İzin verilen mallar izin verilen ülkeler ile sınırlı ekonomik ilişkilere girerler. Bunun en örneği eski Sovyet ülkeleri arasındaki ekonomik ilişkiler sayılabilir. Diğer ekonomik model ise tamamen ne açık nede kapalı olan ekonomilerdir. Bunun için Küba görülebilir. Rejimin belirlediği kurallara ve ihtiyaçlara göre ithalat ve ihracat yapılır. Bunların hangisinin en iyi ekonomik model olduğu tartışma konusudur. Daha çok kapitalist ekonomik sistemler açık ekonomiyi kendi menfaatleri için savunurlar. Bu nedenle ülkenin ihtiyaçları dikkate alınarak ekonomi yönetimi yapılmalıdır. Diğer şekilde başka ülkelerin sömürgeci olabilirler.

9. MEDENİYETİN GÖÇ ETME UNSURLARI

Medeniyetin gelişmesi ve kalıcı olması için birinci öncelik adil olmak ve adaletli olmak, hukukun üstünlüğü, insana değer verilmesi ve işin ehline verilmesi gerekir. Özgürlüklerin, adil ve adaletin olmadığı yerlerde kamu düzeni olmadığı gibi, "Bu topraklar da düzenli olarak ot bile bitmez". Bu coğrafi bölgelerde sürekli olarak savaşlar, çatışmalar, iç gerilimler, huzursuzluk, gelir bölüşümünde adaletsizlik, terör ve tek adam yönetimleri hakim olur. Sonuç olarak bu ülkelerde ihtilallerin alt yapısı ve gerekli şartlar oluşur (Joussain,1979). Bu şartlar altında da bilim, sanat ve teknoloji asla üretilmez. Sonuç olarak kalıcı medeniyette oluşmaz.

Tarihte özgürlük, müteşebbis, vicdan, milli burjuva, adil ve adalet kavramı her zaman aynı manada kullanılmamış ve etkili de olmamıştır. Her dönem de kendine ait yaklaşımları öne çıkararak bu kavramlara değişik şekilde anlamlar yükleyerek yeniden biçimlenmiştir. Her dönemde bu kavramlar elit sınıf tarafından sıradan halka bir lütuf gibi sunulmuş ve hala Dünyamız da sunulmaktadır. Bu kavramlar Dünya'nın değişik ülkelerinde günümüz de bile içleri değişik kavramlar adı altında sınırlamalar yapılarak içleri doldurulmakta ve bunlara yeni anlamlar yüklenmektedir.

Günümüzde bazı din adamları kutsal metinleri istedikleri gibi yorumlayarak anlam kaymaları bile yapmaktadırlar. Bunların örneğini Irak ve Suriye'deki terör örgütlerin de görülmüştür. Yani bu kavramlar zaman içerisinde elitler tarafından anlam kaymasına uğratılmaktadır. Bunun tek istisnası din odaklı peygamberlerin davranışları ve getirdiği kurallardır. Bunların da istisna olmasının nedeni tanrı inancından kaynaklanmaktadır. Bunun dışındaki tüm kavramlar tartışmaya açılabılır.

Her dönemde inançlar ya da dinler elit kesimler tarafından kendi lehlerine olacak şekilde açık yada gizli şekilde düzenlemeler yapmışlardır. Böylece dini kontrol altına almışlar ve günümüzde de dinleri bu kesimler bazen gizli, bazen de açık şekilde de ticarileştirmişlerdir. Bunun tek istisnası ise peygamberler dönemi hariçtir.

Tarihin her döneminde devletlerin yönetimleri ile, adil olmak, işi ehline vermek, adalet, kanunlar, para ve onun kuvveti, dini inançlar, suç ve cezalar, iktidar güçleri ve bunların kanunları ve toplumun vicdanı yada halkın vicdanı ile her zaman, her yerde ve her devirde bire bir örtüşmemiştir. Bu günde örtüşmemektedir. Bunun nedeni ise değişik çıkar çatışmasından kaynaklanmaktadır. Buna belirgin olarak Dünyanın bazı ülkelerindeki ırkçı yaklaşımlar, milli gelirin %70'sinin nüfusun %1'ine verilmesi yada alması belirgin örnek olarak verilebilir. Ayrıca bunların sayıları da o kadar çoktur ki liste bile yapılabilir. Devletin yaklaşımı ile halkın yaklaşımı arasında belirgin farklılıklar vardır. Bu farklılıkların görünen sebebi "EKONOMİK" gerçek temelinde ise "DİN" çatışmalarından ibarettir. Bunun için adil ve adaletli olmak Dünyanın her yerinde aynı anda mümkün olmamaktadır. Devleti yönetenler için teorik olarak adil ve adalet anayasa hakkı olarak çok güzel tanımlanır. Ancak pratik uygulamalar da hiçbir zaman eşit olmamıştır ve olmayacaktır. Bunun temel nedeni ise yöneten ve yönetilen arasındaki güç ve menfaat çatışmasıdır. Bu çıkar çatışması hiç bir zaman adil olarak paylaşılmaz. Daima bir kesimin lehine oluşmuştur. Bu nedenle gizli ya da açık olarak yöneten ve yönetilen sınıfsal güçler iktidar olma ve iktidarı kaybetme nedenlerinden dolayı adil ve adaletin önünde bir engeldirler. Ancak varlıklarını ve iktidarlarını sürdürmek için de kendilerine zarar vermeyecek kadar özgürlük, adalet, vicdan özgürlüğü, müteşebbis özgürlüğü ve adil hukuk sisteminin sınırlarını çıkardıkları kanunlar ile belirlemektedirler. Bunun belirgin örneği ise koloni ülkelerindeki yönetim şekilleri, bu ülkelerdeki kanunlar ve yargı sistemi günümüzdeki en çarpıcı örneğidir. Hatta "Birleşmiş Milletlerin güvenlik konseyindeki daimi üyelerin" kendileri için yapmış oldukları uygulamalar adil ve adaletsizliğin kurumsallaşmış halidir.

Adil ve adaletli olmak her ne kadar insanlar için kullanılsa da bu doğru değildir. Tabiatta yaşayan herkesin adalete ihtiyacı vardır. Bu teknik terim yer yüzünde yaşayan herkes ve her şey için geçerlidir. Dünyadaki bir takım ülkeler, Dünyanın doğal kaynaklarını ve yapısını mevcut oldukları teknolojiden dolayı dengesiz ve adil olmayan şekilde bozmaları, kirletmeleri ve kullanmalarıdır. Bu doğal ekonomik kaynaklardan bazı ülkelerdeki özellikle dar kesim zenginleşir iken, diğer ülkeleri ve insanları fakirleştirmektedir. Bazı insanları zenginleştirir iken, bazı insanların ve diğer canlıların yaşam alanlarını yok etmektedir. Hatta bazı bitkileri ve hayvanların neslini bile bitirmektedir. Buna doğanın yok edilmesi denilmektedir. Buna karşılık Dünyamızı da kirletmektedir. Bunun güzel örneği olarak yolcu uçaklarını kullanan ülkeler Dünyamız atmosferini kirletir iken bu uçağı hiç kullanmayan Amazon, Afrika ve Avustralya yerlileri çevre kirliliğinden etkilenmektedir. Bu insanların atmosferin kirlenmesine hiç katkısı olmadığı halde, sonuçlarından etkilenmektedirler. Bir başka örnek ise özellikle su kaynaklarının kirletilmesi ile denizlerdeki, göllerdeki ve nehirlerdeki yaşayan tüm canlılar etkilenmektedir. Bunun gibi pek çok çevre sorunu örnekleri çoğaltılabilir. Bu kirlenmeden sadece belirli coğrafya zarar görmemektedir. Zaman içerisinde bütün Dünya'yı etkilemektedir. Bunun sonucu olarak basitçe gelecek yıllardaki oluşacak temiz su ve hava bulmak sorunu sayılabilir. Bu sorun Çin'de belirgin olarak görülmektedir. Bu sorun, Dünyanın su ve hava kaynaklarının yetmezliğinden değil mevcut su havzalarının, tabiatın ve denizlerin kirletilmesinden hor ve adil olarak kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. Bu nedenle adil ve adaletli olmak her devir ve zamanda teorik olarak doğru kavramdır. Kalıcı medeniyetlerin oluşması için temel bir şarttır. Ancak değişik zamanlar ve çağlarda değişik şekilde adil ve adalet kavramının içleri güçlü devletler, gücü elinde bulunduran kurum ve kişiler tarafından değişik biçimde ve manada doldurulmakta ve anlam kayması oluşturmaktadır. Bunun nedeni ise değişik şekilde toplum mühendisliği düzenlemeleri için yapılan sunumlar ve çalışmalarıdır. Her devirde toplum mühendisliği yapanlar mevcut güçlerine güç katmak ve durumlarını daha da güçlendirmek için kullanmaktadırlar.

Toplum mühendisliği yapanların iktidarların son yıllarda en çok kullandıkları yöntem ise adliyelerdir. Bu adalet kurumunu kimi iktidarlar her türlü amaçlarını gerçekleştirmek için tereddüt etmeden kullanılmaktadır. Bunların belirgin örnekleri doğrudan tek adam yönetimleri ya da diktatör yönetim şekli olan devletlerde istenmeyen her şey adliyeye gönderilir. Burada sanki meşrutiyet varmış gibi kendilerine asla pay çıkarmazlar. Yönetim şekillerini asla sorgulamazlar. Çünkü kendilerini gizli olarak kutsal görme hastalığına yakalanmışlardır. Yaptıkları her şeyi nerede ise kutsal görmeye başlarlar. Yaptıkları her şey doğrudur. Bunun dışındaki her şey kendilerince yanlıştır. Ortaya çıkan farklı düşünceleri de eleştiri olmaktan çok, farklı çözüm yolları olmak yerine yıkıcı düşünce olarak görürler. Bu durumu da sözde hukuk sistemine göndererek adaleti sağlarlar. Kendi yönetimlerini de sözde adil yönetim sistemi olarak görürler. Bunun için insan hakları, özgürlük ve diğer her şeyi insanlara birer fantezi şeklinde sunarlar. Bunun tek

istisnası ise vatan, millet ve din gibi kutsal kavramlar için ölmeye insan lazım ise de yine kendileri değil taban denilen halk kesiminden başlayarak bu defa da dini inançları kullanarak ölüme göndermektedirler. Tarihte değişmeyen tek adil ve adaletli kural da budur. Güç sahiplerine, elitlere ve zenginlere devletlerin nimetleri para ve servet verilirken, fakirlere ise kurşun ve ölüm düşer. Bu durumda bu Dünyanın değişmeyen kuralıdır.

Tarihte medeniyetlerin geliştiği önemli coğrafyalar vardır. Bunların başlıcaları ise, Nil vadisi, Asya, Ortadoğu, Roma, Osmanlı, Avrupa ve ABD medeniyeti sayılabilir. Bu ülkelerin yada bölgelerin oluşturduğu medeniyet, kendinden daha alt seviyede olan yada gelişmemiş medeniyetleri etki altına alarak, onların varlıklarını sürdürmesini ve gelişmesini ya doğrudan yada dolaylı olarak etkilemiştir. Bu etkileme ile çevresindekilerin gelişmesine olumlu ya da olumsuz anlamda etkileri olmuştur. Bunlara belirgin olarak Mısır piramitlerinin mimarlarının ortaya koyduğu yapı sistemi kuralları ve yapı teknikleri hala kullanılmaktadır.

Asya'da yapılmış pek çok bilimsel ve teknolojik gelişme diğer ülkeleri etkilemiş özellikle de Avrupa'yı etkilemiştir. Bunun sonucunda Avrupa'da Rönesans olmuştur. Rönesans'ın sonucunda ise bilim ve teknoloji transferi yapmışlar ve buna ilaveten de devlet yönetiminde pek çok da yeni düzenlemeler de yapmışlardır. Bu teknoloji transferi özellikle Asya ve Anadolu'daki gelişmelere bağlı olarak Avrupa'yı Dünyada lider yapmıştır. Bu liderlik daha sonra ise kendi teknolojisini ve bilimini üretir hale getirmiştir. Bu durum 250 yıl kadar sürmüştür. Bugün ise Avrupa özellikle IT teknolojisinde çok etkili değildir. Bilimin ve teknolojinin önderliğini 20. Yüzyılın ikinci yarısından itibaren ABD' ye bırakmış ve 2000 den sonrada tamamen ABD hakim durumdadır. Avrupa'nın etkisi yok denecek kadar azdır. Avrupa'nın yerine IT teknolojisine hakim olan Japonya, Çin, Hindistan G.Kore, Malezya yada kısaca Asya demek daha doğru olabilir. Niçin Avrupa bu yarışta kaybedecektir? Bu önemli sorunun cevabını bulmak zorunludur.

Yüksek teknoloji ve özellikle savunma alanının da yapılan araştırmalar ülke sınırları içinde yapılır iken, aynı zamanda stratejik kısımları da ülke içerisinde üretilmektedir. Diğer kısımları değişik ülkelerde ya da endüstri kuruluşlarında üretilmesinde bir sakınca görülmemektedir. Bunun belirgin örneği ise akıllı telefon üretimleridir. Bu akıllı telefonların yazılımları ve stratejik elektronik parçaları olan mikro işlemciler, mikrodenetleyiciler, APU, GPU ve sensörleri sayabiliriz. Akıllı telefonun seri üretimi bu parçalar alınarak diğer kısımları da değişik ülkelerden temin edilerek yapılmaktadır. Yüksek teknoloji şirketlerinde çalışanlar diğer emsallerine göre hem yüksek ücret alır iken hem de çalışma koşulları çalışanların lehine olacak şekilde düzenlemeler yapılır. Çünkü kazanmak için bunu yapmak zorundadırlar. Bu durumu iş veren ve üretici ülkeler bildiği için bu düzenlemeleri yapmaktan da imtina etmezler. Ancak çok uluslu şirketler kendi ülkelerindeki kadar da cömert değillerdir. Aynı ülkede düşük teknolojide üretim yapan işletmelerde çalışanlar için yüksek ücret ve çalışma şartlarının iyileştirilmesi geçerli değildir. Bu durumu gelişmiş sayılan ABD, Almanya, Kanada ve Japonya da görebiliriz.

Büyük sermayeler üretim için kendilerince en düşük maliyet, en yüksek kalitede üretim yapacak ülkeleri yada bölgeleri seçerler. Bu durumda çalışanlar için pek çok yasal haklardan yoksun ve hukuk sistemi de çalışanların aleyhinedir. Buna ilaveten de vergi cenneti denilen ülkeler seçilir. Bu coğrafyalar ya da ülkeler değişik amaçlar için kullanılırlar. Bu sistemler her ne kadar adil olmasa da yaşayan gerçeklerdir.

Hem adil hukuk sistemi hem de üretimin yapıldığı yerlerde vardır. Bu ülkelerde genellikle Dünyada tekel olmuş bilimin, teknoloji ve ürünün beraber üretildiği ülkelerdir. Bu çalışmayı yapan ya da çalışanlar genellikle sıra dışı araştırmacılardan oluşur. Bunun en belirgin örneği ise AR-GE çalışanlarıdır. AR-GE çalışanları için genellikle mesai kavramı da yoktur. Bu çalışanlarda çoğu kez işi erken bitirme primi, mali ödüller ile desteklenerek çalışanların ömürleri çalınmaktadır. İnsanlar çok erken yaşlarda ihtiyarlamaktadırlar ya da sağlıklarını kaybetmektedirler. Bunun için de eğer araştırmacıları hoşnut etmez iseniz, Dünyanın diğer ülkelerinde rahatlıkla iş bulacak beceriye sahip kimselerdir. Bu nedenle bu sınırlı sayıdaki insanlar ile, vasıfsız işçi olarak çalışan insanları ayırmak gerekmektedir.

Bilim üniversitelerde yapılırken, teknoloji geliştirme yeni buluşlar ise sistematik olarak AR-GE merkezlerinde yapılmaktadır. AR-GE merkezlerinde çalışanların çoğu yine üniversite kaynaklı kişilerden oluşmaktadır. Kitlesel mal üretimi yada seri imalat üretimi ise maliyetlerin çok düşük olduğu hatta çalışan haklarının ya hiç olmadığı yada çok sınırlı olduğu ülkeler de özellikle yapılmaktadır. Bu şirketlerin tek amacı ise daha çok kazanmak ve işçi sorunlarından kaynaklanmaktadır. Bunlar tesadüfen seçilmiş iş ve işlemler değildir. Sermayenin, bilim ve teknolojinin göç etmesindeki ya da medeniyetlerin göç etmesi nedenleri ise;

1. Her türlü vergilerden muaf tutulma,
2. Finansa kolay erişim, paranın nereden geldiğinin ve kaynağının sorulmaması,

3. Yetişmiş iş gücüne kolay erişim,
4. Pazara erişim,
5. Yan sanayiye ve ürünlerine kolay erişim,
6. Alanında ve ihtiyaca göre yüksek teknolojiye kolay erişim,
7. Kararlı ve güven veren istikrarlı hükümetler ve devlet düzeni. Üretim için demokrasinin gelişmiş olması genellikle tercih edilmez. Daha çok baskıcı rejimleri çok severler,
8. Yatırımlarda bürokrasi engellerinin azlığı ya da mevzuatı kolay aşma,
9. Devletlerin, büyük sermaye lehine yapmış oldukları her türlü düzenlemeler,
10. Gelişmiş ülkelerde büyük sermayenin yeterli teşviki aldığını düşünmesi. Artık alacağı bir şey kalmayıp daha fazla kâr yapmak için yeni coğrafyaları araması,
11. Bazı sektörlerdeki tehlikeli çevre kirliliğinin oluşması,
12. Kimya sanayiinde özellikle zehirli ve tehlikeli madde üreten sektörlerin dışlanması, olabilecek bir kazada çok büyük tazminatlar ödeyecekleri bildikleri için bunları ödememek için demokratik olmayan ve çalışan haklarının gelişmemiş olduğu ülkeleri seçmeleri,
13. Çalışanların özellikle iş seçmesi. Bazı iş kollarında çalışmayı kabul etmemesi,
14. İşçi ücretlerinin kısmen yüksek olması,
15. Esnek iş gücünün kullanılması. Burada ise hukuki düzenlemelerden çok hukuk dışı uygulamalar ile işe alma ya da işten çıkarmanın sorun olmadığı yerler.
16. İşçi haklarının yeteri kadar gelişmiş olmayışı yada çalışan haklarının hiç olmayışı.
17. Çalışma ve iş hukukunun yeteri kadar çalışan lehine düzenlemelerin sınırlı olması,
18. Kazanılan paranın kolaylıkla başka yerlere transferi,
19. Kişi başına bireylerin banka borçlarının yüksek olması,
20. Nüfus artışının işçi pazarını karşılamaması,
21. Şirketlerin kartel oluşturması,
22. Ülkedeki rüşvet ve yolsuzlukların kurumsallaşması.
23. Milletlerin ezilmişlik, milliyetçilik ve farkındalığın yükselmesi sayılabilir.

Yukarıda sayılan maddelerin en önemlisi ise “Milletlerin ezilmişlik, milliyetçilik ve farkındalığın yükselmesi” diğerlerinden daha etkili olduğunu düşünüyoruz. Milletler varlıklarını sürdürmek için gerekli olan her şeyi yapmaktan asla kaçınmazlar.

Ülkeler kalkındıkça, bireylerin gelirleri yükseldikçe insanlar daha fazla çalışma yerine daha az çalışma eğilimine girmektedirler. Bunları en belirgin Avrupa ülkelerinden İsviçre, Fransa, Norveç kuzey Avrupa ülkelerinde görebiliriz. Bu ülkelerde haftalık çalışma saatleri diğer ülkelere göre azaltılmıştır. Diğer yandan da daha fazla bireysel hak isteyerek iktidar güçlerinin yetkilerinin bir kısmını kendilerinde görmek istemeleri ve hükümetin de ve parlamentonun yetkilerinin kanun yapma yetkilerine de ortak olmaktadır. Böylece gücün bir kısmı da halkın eline geçmektedir.

Yine Dünyanın en gelişmiş ülkesi sayılan ABD de bireylerin bankalara olan borçları yüksek olan ülkeler arasındadır. İnsanların büyük bir kısmı nerede ise tüm ömürleri bankalardan almış oldukları borçları ödemekle geçiyor. Acaba gerçek refah toplumu borçlu olarak yaşamak mıdır? Acaba ömür boyu borç ödemek zorunda kalması demokrasi ve insan haklarına ne kadar uygundur? Adına demokrasi denilen ve insanların bankalar adına çalıştığı modern köleleşmiş sistemin gerçek adı nedir? Bunun adı olsa olsa “bankalar demokrasisi” yada yeni nesil modern köle sistemi olan yeni demokrasidir. Yüzyıllar önceki diktatörlerin ya da dere beyliği sisteminin modern şekli midir? Bunların insanlık için yeniden değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

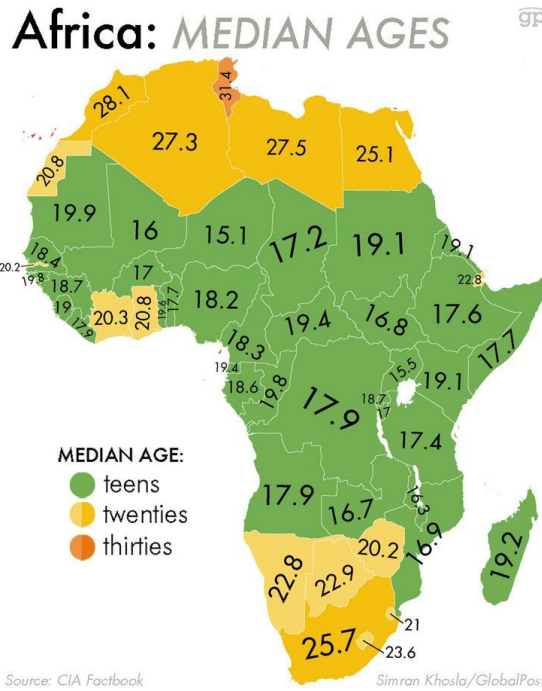
Bir başka ülke grubu da GSMH'nin kişi başına yüksek olduğu Kuveyt, UAE, Katar, S.Arabistan'da gibi benzer ülkelerde ise yüksek teknoloji gelişimi olmamaktır. Bunun nedeni ise milli gelirin ve insan hakları ve özgürlükleri diğerlerinden az olmasından kaynaklanmaktadır. Sadece para da bilimsel gelişmenin ve yüksek teknolojiye sahip olmak için de ve kalıcı medeniyet kurmak içinde yeterli de değildir.

Yukarıdaki sayılan gerekçeler dikkate alındığında bilim ve teknoloji taşınması bu hızla devam ederse gelecek 50 yıl içerisinde medeniyetin merkezi Asya olacaktır. Çünkü bu ülkelerde en belirgin olarak milli burjuva sınıfı, ezilmişlik, milliyetçilik ve farkındalık yükselmektedir. Buna karşılık ise yüksek gelirli ülkelerde çok para kazanmalarına karşılık ülkedeki aile yapısının bozulması, ahlaki değerlerin ve inanç değerlerinin çökmesi, insanların rahatlığa alışmaları, nüfus artışının çok sınırlı olması, yeni nesillerin sadece ticaret alanlarını meslek olarak seçip kolay para kazanma amaçlarının oluşu ve zenginliğin refah toplumu olması sonucunda bu yükselişi durduracaktır. Yani bunun adı da “zenginlerin çöküşüdür” olacaktır (Acemoğlu,2018). Nasıl ki çok çalışarak yükselmiş medeniyet var ise az çalışarak da kurulan medeniyet ve

zenginlik bu coğrafyalar da çökecektir. Böylece daha istekli, daha azimli olan Asya coğrafyasına geçecektir. 2300 yıllarda medeniyetin beşiği tekrar aynı sebeplerden dolayı Afrika olacaktır. Bunun pek çok sebebi vardır. Avrupa yaşanmaz hale gelecek, çevre sorunları ve iklim değişikliği ve yiyecek kıtlığı sonlarını getirecektir. Buna karşılık ise Asya'nın da çok parlak olmayan durumu vardır. Çin, Hindistan, Pakistan ve diğer Asya ülkelerindeki hızlı nüfus artışından dolayı bazı ülkelerin coğrafi sınırları zorunlu olarak değişecektir. Bunların başında Çin, Rusya, Hindistan Pakistan sayılabilir. Çin ve Hindistan yoğun nüfus artışından dolayı yeni coğrafyalar bulmak zorundadır. Yada Çin koloni ülkelerini kaybederek küçülmeyi kabul ederek çekirdek Çin olmak zorundadır. Yine Rusya içinde bu geçerlidir. Ruslarda sahip oldukları koloni ülkelerini bu nüfus ile ve günümüzdeki teknolojik durumları sürdürülebilir olmaları mümkün değildir. Bunlarda küçüleceklerdir. Bu topraklardan pek çok bağımsız ülke olacaktır. Yine Asya'da iki çaresiz ülke vardır. Birisi Kazakistan diğeri ise Moğolistan'dır. Bu iki ülkenin geniş coğrafyası olmasına rağmen, yetersiz nüfusa ve teknolojiye sahip olmalarıdır. Asya'nın yükselen nüfusu gelecek 200 yılda coğrafi sınırları zorunlu olarak değiştirecektir.

İşte medeniyet Asya'daki çağını bu şekilde tamamlayacaktır. Asya'daki felaketler Asya medeniyetinin sonunu getirecektir. Tek bakır alan yaşanacak coğrafya Afrika kalacaktır. Bilim, teknolojiyi üreten insan kaynakları ve büyük sermayeler Afrika'ya zorunlu olarak taşınacaktır. Böylece 2300 yıllarda Dünyanın medeniyet ve bilim merkezi tekrar Afrika olacaktır. Böylece Afrika geleceğin yükselen yıldız medeniyetinin de beşiği ana vatanı tekrar olacaktır.

Şekil.1'de Afrika kıtasının yaş ortalaması ve Şekil.2'de ise Dünya ülkelerinin yaş ortalaması görülmektedir (Worldpopulationreview.com.2019) . Gelişmiş ülkelerdeki insanlar ortalama yaş artar iken, Afrika kıtasında ise yaş ortalaması çok genç dinamik nüfus vardır. Bu genç nüfus gelecekte dünyanın da umudu olacağını düşünüyoruz. Bu nedenle yaşlı Afrika kıtası tekrar eski muhteşem haline dönecektir. Günümüzde gelişmiş ülkelerdeki gençlerin pek çoğu değişik nedenlerden dolayı temel bilim alanlarını seçmemektedirler. Bir başka neden ise bilim insanlarının, bilimin ve üniversitelerin değersizleştirilmesi gelecek için de karamsar olmaya yeterlidir. (Worldpopulationreview.com. 2019, www.bolg.richmond.edu.2018)

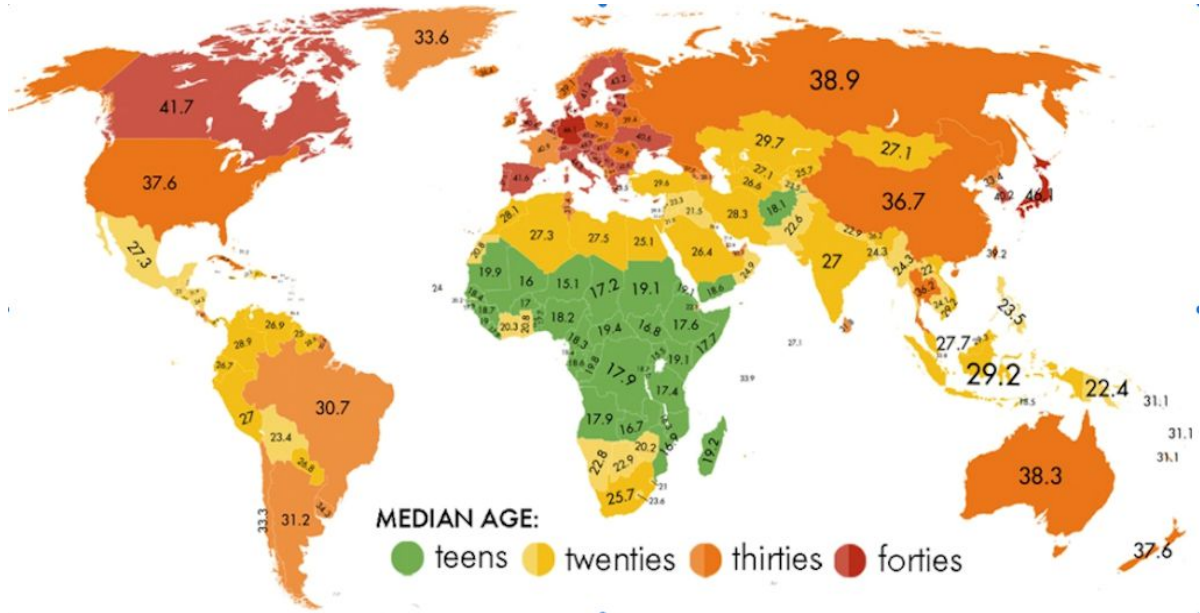

Şekil.1. Afrika kıtasındaki yaş ortalaması (Worldpopulationreview.com.2019)

Afrika kıtası gelecekte özellikle gıda alanında büyük ölçüde tarımsal hammadde ürün üretecek Dünya'ya yiyecek, işlenmiş ve işlenmemiş ürün temin edecektir. Böylece medeniyetin tekrar beşiği Afrika olacaktır. Görüldüğü gibi medeniyetler ve uygarlıklar göçmendir. Dünyada hiçbir devletin ve milletin malı olmamıştır ve olmayacaktır. Çünkü hiç bir millet ve devletin her zaman kararlı bir şekilde adil ve adalet sistemini sürekli temin edememiş ve sağlayamamıştır. Bunun temel nedeni ise açık yada gizli adil ve adaletin olmayışından kaynaklanan elitlerin çatışması sonucu yönetenlerin el değiştirmesidir. Bunun sonucunda istikrarsızlık dönemleri oluşur. Bilime zaman içinde hangi devlet ve ülke yönetimleri önem

vermiş ve toplumda saygınlık göstermiş adil ve adalet sağlanmış ise bilim ve teknoloji de oraya göç etmiştir. Devletler, milletler doğar, büyür, yükselir, sonrada duraklama devri ve önce çökerler nihayetinde ölürlür. Böylece tarihten de silinirler.

Şekil.2. Dünya ülkelerindeki yaş ortalaması
(Worldpopulationreview.com.2019,www.bolg.richmond.edu.2018)

Gelecek yüzyıllarda, dünyamız insanların Dünya dışı ilk nesil akıllı varlık yada insan benzeri canlı varlıklar ile tanışması ve onlar ile ilişki kurması durumunda Dünya'da yeni bir medeniyet türü ortaya çıkaracaktır. Bu Dünya dışı akıllı varlıkların bilimlerini, teknolojilerini, din ve ahlak anlayışlarını ve nihai olarak onların kültür ve medeniyetlerini de bilmiyoruz. Bunun için dini inançlarımız ve buna bağlı olarak gelişen olgunlaşan ahlakımız ve hukukumuz yeniden sorgulanacak belki de yeniden yargılanacak ve yapılandırılacaktır. Bunun için bu medeniyet duruma da Dünyamız insanları hazır olmalıdır. Dünyamız belki de bu birinci nesil canlı varlıkların medeniyeti etkisi altına girecek belki de Dünyamızı istila edeceklerdir. Bu istilayı belki askeri değil ama teknolojik ve bilimsel olarak diğer insanları kontrol ederek yapacaklardır. Bugün bilim kurgu sayılan bu durum, Dünyamız da tarihte daha önce hiç olmamış yeni bir medeniyet türü oluşacaktır. Medeniyetler bilim ve teknolojinin etkisi ile sürekli olarak dinamik şekilde değişir ve buna bağlı olarak toplumlar da insanları da değiştirir (Yıldırım-Canbolat,2017;111-120). Bunun için Dünya dışı medeniyet göçü Dünyamızı da etkileyecektir. Bu nedenle medeniyetler göçmendir, medeniyetlerin vatani yoktur, sadece yaşadıkları ortaya çıktıkları coğrafyalar vardır.

10. SONUÇ

Medeniyetler, insanlık tarihi boyunca dönemlerine göre farklı coğrafyalarda milletler veya milletlerden oluşan yapılar oluşturmuştur. En belirginini Doğu-Batı Medeniyetleri olarak tasnif edilmiştir. Doğu toplumlarının tek olarak (Çin, Hint, Türk, Mısır ve Arap vb)medeniyet inşa ettikleri batı medeniyeti ise toplumların (İngiltere, Fransa, Almanya, Amerika Birleşik Devletleri ve vb.)bir araya gelerek oluşturdukları medeniyetler bulunmaktadır. Bu tarihi gelişim medeniyetlerin göç ettiğini bir millete ait devam etmesinin mümkün olamayacağına işaret etmektedir. Dolayısıyla bir medeniyetin dünyaya hâkim olarak sonsuza kadar devam etmesinin söz konusunu olamayacağını göstermektedir. Önemli olan medeniyetin kalıcı ve gelişim içerisinde olmasıdır.

Medeniyetin gelişmesi ve kalıcı olması için her şeyden önce adil olmak, adaletli olmak, hukukun üstünlüğü, bilgi ve teknoloji üretmek, insana değer verilmesi ve işin ehline verilmesi gerekir. Yani "İnsanı, İnsanca Yaşat ki Millet ve Devlet Yaşasın" kavramının devlet yönetimine hakim olması gerekir. Özgürlüğün, adil ve adaletin olmadığı her yerde kamu düzeni olmadığı gibi, "Bu topraklar da düzenli olarak ot bile bitmez". Bu insan toplulukları ne devlet kurabilir nede medeniyet oluşturabilir. Bu coğrafi bölgelerde sürekli olarak savaş, çatışma, iç gerilim, huzursuzluk, gelir bölüşümünde adaletsizlik, terör ve tek adam

yönetimleri hakim olur. Bu şartlar altında da ne bilim, ne sanat nede teknoloji asla üretilemez ve kalıcı medeniyette oluşmaz.

Bilim ve teknolojinin ne dini nede vatani vardır. Sadece bilime değer veren, bilime saygı duyan insan topluluklarının olduğu yerlerde bilim yeşerir, büyür ve gürleşerek tüm ülkedeki halkı içine alarak insanlara huzur, güven ve refah verir. Mutlu ve mesut milletler devletler oluşur. Bunun sonucunda da kalıcı medeniyetler ortaya çıkar. İnsanlığın olduğu yerlerde medeniyetin ortaya çıkması daha kolay olmaktadır. Yani medeniyetler; özgürlüğün, zenginliğin, adaletin, bilimin olduğu yerlere doğru hareket etmesi kaçınılmazdır.

KAYNAKÇA

- Acemoğlu, Daron, Robinson, James A. (2018). Ulusların Düşüşü. İstanbul: Doğan Kitap.
- Huntington, Samuel P. (2002). Medeniyetler Çatışması. İstanbul: Okuyan Us Yayınları.
- Joussain, Andre (1979). *İhtilallerin Kanunu*. İstanbul: Selçuk Yayınları.
- Nal, Sabahattin (2002). Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Çerçevesinde Düşünce, Vicdan ve Din Özgürlüğü. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 57-4.
- Oxford Dictionary of English 2e (2003). *Oxford University Press*.
- Perkis, John (2013). *Bir Tetikcinin itirafları 2, Şirketokrasi ve Ondan Kurtulmanın Yolları*. İstanbul: April Yayıncılık.
- Rickards, James (2013). *Kur Şavaşları*. İstanbul: Scala Yayıncılık.
- Sezgin, Fuat (2018). *İslam Bilim Tarihi*. İstanbul: Timaş Yayınları.
- Sarton, George (1927). *Introduction to the history of Science*, Vol.1 Baltimore 1927
- www.worldpopulationreview.com/countries/median-age/-Erişim:11 Temmuz-2019.
- www.blog.richmond.edu, Maps Mania, Posted on April 30, 2018 by Jordan Schulefand.
- www.son.tv//haber-199071.
- www.tbmm.gov.tr//develop/.../kanunlar_sd.son_ayki_kanunlar_kanun_numarasi_kabul_tarihi_basligi.6734,19/07/2016
- Yıldırım, Remzi; Gündoğan, Mete (2019). Model Based Engineering, Optimizing The Higher Education Goals of Turkey's 2050 Using (2n+1) Geometric Ratio Model. *Journal of Turkish Operations Management, JTOM*, 3(1), pp259-217.
- Yıldırım, Remzi; Hüseyin (2017). Emerging Cultures in Society Due to Technology. *Anthropologist*, 27 (1-3) :111-120.